

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Σκατά τα πράγματα

Τα ου φωνητά των ελλήνων

Τα σκατά και λοιπές σχετικές λέξεις έχουν εισχωρήσει στη γλώσσα του λαού σε μεγάλη έκταση. Ανήκουν στα “ου φωνητά”, αυτά που δεν λέγονται δυνατά, από «καθώς πρέπει» ανθρώπους

Σκατά τα πράγματα

Εισαγωγή

Τα κόπρανα, κοινώς σκατά είναι κάτι που δεν βάζει κάνεις στο στόμα του. Δεν πρέπει να το λένε οι καθώς πρέπει άνθρωποι για να μην χαρακτηριστούν χυδαίοι ούτε τα παιδάκια για μην τους βάλει πιπέρι η μαμά στο στόμα.

Όμως τα σκατά και λοιπές σχετικές λέξεις έχουν εισχωρήσει στη γλώσσα του λαού σε μεγάλη έκταση. Με την υποστήριξη του Λορέντζου Μαβίλη, που είπε *δεν υπάρχει χυδαία γλώσσα αλλά μόνον χυδαίοι άνθρωποι*, ξεκινώ αυτή μου τη μελέτη.

Οι αναγνώστες καλούνται να πάρουν την απαραίτητη γονική συναίνεση, να βγάλουν τις παρωπίδες του καθωσπρεπισμού, να κλείσουν τη μύτη τους και να αρχίσουν το διάβασμα

Σημασία

σκῶρ, τό, γεν. σκάτος· περίττωμα, κόπρος, σε Αριστοφάνη. Πληθυντικός τα σκατά. Ανώμαλο ουσιαστικό της αρχαίας. Οι νεοέλληνες ακούοντας «τα σκατά» θεώρησαν ότι ο ενικός είναι το **σκατό**. Έτσι λένε για τον τσιγκούνη «**κάνει το σκατό του παξιμάδι**».

Τα σκατά έχουν και χαρακτήρα επιθετικού προσδιορισμού όμως στη φράση **σκατά τα πράγματα** ήτοι **χάλια η κατάσταση** και με την απλή παράθεση ως πρώτου συνθετικού κάνουν το κάθε τι να απαξιώνεται ποιοτικά. Πχ. Σκατοφαγο, σκατανθρωπος, σκατολογημα, σκατοκαιρος κλπ.

Σχετικά

αναγκαίον

ενν. μέρος

διότι καλύπτει αναπόδραστες ανάγκες

ΦΡ: Θέλω να κάνω την **ανάγκη** μου

Λέγεται και **τα αναγκαία**. (βλ. Και **χρεία**)

Από εδώ και η φράση **τα χρειάστηκε** [ενν. τα αναγκαία] που σημαίνει φοβήθηκε.

Πβλ. **χέστηκε από το φόβο του, τα έκανε επάνω του, τον πήγε ριπιτί, τον πήγε έξη και ένα** κλπ.

Παροιμίες

1. Από καλοσύνη του δεν πάει κάνεις στο αναγκαίο.

(Μακεδονίας) — Έκ συμφέροντος ή άλλης ανάγκης, καί ούχι εκών καί ευχαρίστως συναναστρέφεται τις μετ' αχρείων και κακοηθών.

2. Το σπίτι θά χη κι' αναγκαίο.

(Ηπειρού, Αθηνών) — Έπι οικογενείας εντίμου, ής μέλος τι είναι κακόηθες. "Ηκουσα δε την παροιμίαν λεγομένην και προς δικαιολογίαν χρηστοῦ ἀρχηγού πολιτικής μερίδος, άνεχομένου φαύλους οπαδούς.

Ελέχθη από τον Ελ. Βενιζέλο για τον αθυρόστομο Ευστράτιο Κουλουμβάκη (1872-1958), βουλευτή Οιτύλου που έκανε και υπουργός. Υπερσυντηρητικός και αντιδημοτικιστής, αλλά αντιμοναρχικός, ο Κουλουμβάκης ήταν επιφανές στέλεχος των βενιζελικών κομμάτων -αργότερα επρόκειτο να εξελιχθεί σε κομμουνιστοφάγο και απολογητή των ταγματασφαλιτών. ([Σαραντάκος](#))

Επειδή ο Κουλουμβάκης έβριζε αλλά και έφτυνε αντιφρονούντες συναδέλφους του, οι υβριζόμενοι παραπονέθηκαν στον Ελευθέριο Βενιζέλο που τους έδωσε την παροιμιώδη απάντηση.

Σημείωση

Στήν Κόρινθο ή

φυλακή λεγόταν «κῶς» (δέρμα), στή Βοιωτία «ἀναγκαῖον», στή Σάμο «γοργύρα» – ἀπό τό δωρικό γέργυρα, ὑπόγειος ὄχετός, καί στήν Κύπρο «κέραμος».

154.72

ἀπόπατος

ἀπό το ἀποπατώ ήτοι ἀπό+πατώ

Πατώ, μεταβαίνω ἔκτος της οικίας, της ρύμης, της οδοῦ προκειμένου να χέσω

Οι ἀπόπατοι ήταν ἔκτος οικίας στα λαϊκά στρώματα μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα

*Ἀπόπατος. ή τῶν σιτίων διὰ γαστρὸς κένωσις.
καὶ ἀποπατήσῃ τὸ ἄποθεν τοῦ πάτου γινόμε-
νον· πάτος γὰρ ή ὁδός.*

9502

αποχωρητήριο

ἀπό + χωρώ

Απομακρύνομαι ἀπό τον χώρο.

Το χέσιμο είναι μια δουλειά που γίνεται κατά μόνας ἀκόμη και ἀπό τους βασιλείς.

Δεν είναι σάλπισμα για ἀποχώρηση ὅπως το σιωπητήριο, το προσκλητήριο, το ἐγε-
τήριο.

Συγγενές με το **ἀποπατω** και το **ἀφοδευω**.

ἀφοδευτήριο

ἀπό το **ἀφοδεύω**

Το ἀπό σημαίνει την ἀπομάκρυνση ὅπως το ἀπαιρω, το ἀπέρχομαι ἀποχωρώ κττ

ἀπό+**ὄδεύω** > ἀφ' ὄδευω, ἀφου το ὄδεύω δασύνεται.

εκτρέπομαι της οδοῦ προκειμένου να χέσω

Καλλιόπη

Ευφημιστικός στρατιωτικός ὅρος για το ἀφοδευτήριο. Ἀστείο λογοπαίγνιο με την κα-
λή σπή.

Παρεμπυπτόντως:: η Καλλιόπη δεν έχει β συνθετικό την σπή ἀλλά ἀπό το ἔπος πβλ καλ-
λιέπεια.

Η Καλλιόπη ήταν μια ἀπό τις 9 μούσες. Η Προστάτις της ἐπικής ποιήσης και της Ρητορι-
κής, καθώς και ὄλων των καλῶν τεχνῶν (Καλλιέπυσα).

καμπινές

(ό) από το γαλλικό cabinet (υποκοριστικό του cabine) = δωματιάκι.

Παρεμπιπτόντως: Οι Γάλλοι δεν χρησιμοποιούν τον όρο για να δηλώσουν τον απόπατο.

μέρος

ενν. αναγκαίο μέρος

βλ. [αναγκαίον](#)

ΦΡ: "κύριε, να πάω στο μέρος;" (το Κύριε με την σχολική έννοια δάσκαλε) παλαιότερα λέγονταν "μπορώ να εξέλθω;"

πόρεψη^{9313.29 [33]}

από το πορεύομαι = περιπατώ, απομακρύνομαι

ανάλογο με το αποπατώ, αφοδεύω

Πβλ. την παροιμία της Σινασού του Πόντου

Όσο ανακατώνεις την πόρεψη βρωμᾶ.^{9584.188}

Έχει και την γενικότερη έννοια "**καλύπτω τις ανάγκες μου**" και ιδιαίτερα προσωρινώς πβλ. φράση: "πως τα πας; - Ε πορεύομαι!" ή "πάρε τώρα 100 ευρώ να πορευτείς και βλέπουμε ..."

τουαλέτα

από το γαλλικό toilette (υποκοριστικό του toile) = ύφασμα, -τάκι Είναι **ευφημισμός** για το αποχωρητήριο.

Σημαίνει και την εν γένει περιποίηση του σώματος (ξύρισμα, κτένισμα, μακιγιάζ κλπ). Φρ κάνει την τουαλεττα του/της.

Σημαίνει το επίσημο γυναικείο ένδυμα συνήθως μακρύ. Μακριά τουαλέτα.

Χέστρα

Εμφανούς ετυμολογίας. Μη «καθώς πρέπει» έκφραση

Χρεία

Ανάλογο του αναγκαίου αφού οι λέξεις είναι συνώνυμες. Η χρεία απαντά διάσπαρτα στην ΚΔ ως συνώνυμη του **ανάγκη** όχι όμως του αναγκαίου, αποπάτου.

τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια **αὐτοῦ** λέγων ἐβλασφήμησεν **τι ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων** ἰδέ **νύν** ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν

Ματθαῖος, 26:65

ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν **οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες**

Ματθαῖος, 9:12

WC

ἀπὸ τα ἀρχικά του του Ἀγγλικού **water closet** (γουοτερ κλοσσετ) κυριολεκτικά: κλειστός χώρος, ντουλάπι με νερό, νιπτήρας.

Συνήθως προφέρεται βε-σε.

Συν. lavatory,

Στην αρχιτεκτονική αργκό οι τεχνικές κατασκευής αποπάτων αποτελούν ειδικό τομέα την **βε-σεδολογία**.

Η τουαλέτα των πλοίων αναφέρεται συχνά με την αγγλική λέξη «the head». Ο όρος χρησιμοποιείται συχνά σε πολλές ναυτικές φράσεις για να υποδηλώσει «κορυφή» ή «πρόσω». Στα παλιότερα πλοία, η τουαλέτα βρισκόταν στο μπροστινό μέρος του πλοίου, από όπου οι ακαθαρσίες έπεφταν κατευθείαν στη θάλασσα. Έτσι το όνομα παραμένει εν χρήσει ακόμη και σήμερα.

2369.88

000

Στα παλιά ξενοδοχεία υπήρχε ένα κοινόχρηστο δωμάτιο για χέσιμο που είχε ως αριθμό δωματίου το **000** αφού δεν ανήκε σε ένα ένοικο αλλά σε όλους. Είναι πια πολύ ξεπερασμένο.

Lieux d'aisance

Επι λέξει διευκολυνντήρια (Γαλλικά)

Οἱ ἀπόπατοι, ἢ τὰ ἀφοδευτήρια, les lieux d'aisance, τὰ ἀναγκιά, water-closets.

βλ. 9334.12 [21]

Συγγενικά

ο μπιντές

το αρχαίο πυγόλουτρον. Απαραίτητο βοήθημα στους οίκους ανοχής.

ΕΙΚΟΝΑ 1

18ου Αιώνα. Μπιντέδες πορνείου του 18ου αιώνα! Της πουτάνας

ΕΙΚΟΝΑ 2

18ου αιώνα πολυτελείας

ΕΙΚΟΝΑ 3

Μοντέρνα λύση ύψιστης λιτότητας

ΕΙΚΟΝΑ 4

Μετατροπέας της λεκάνης και σε μπιντέ

ΕΙΚΟΝΑ 5

ΕΞΕΥΡΩΠΑΙΣΜΕΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΑΠΟΠΑΤΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ 6

ΣΧΟΛΙΟ

Το μπιντέ (bidet) σημαίνει *ronç* στα Γαλλικά. Πραγματικά σε αντίθεση με την λεκάνη της τουαλέτας όπου ο πισινός κοιτάει προς τον τοίχο, στο μπιντέ ο ενδιαφερόμενος **καβαλάει** το εξάρτημα σαν να ήταν άλογο (**bidet** = *ronç*). Συνήθως προτεραιότητα στο μπιντέ είχε η πόρνη που έπρεπε να ετοιμασθεί για την επομένη επίσκεψη και ο κύκλος επαναλαμβάνονταν για την εταίρα: με καβαλάει ένας - καβαλάω το μπιντέ - με καβαλάει ο επόμενος.

Τουρκικά **binek** σημαίνει καβαλάω και **bininci** = υπεείς, τζόκεϊ και μτφ ο ενεργητικός ομοφυλόφιλος κν **μπινές** = αυτός που καβαλάει.

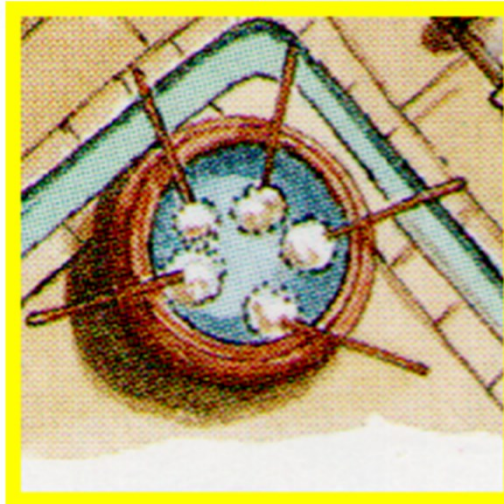
Η στάση «βαθύ κάθισμα» της γυμναστικής είναι η στάση του χεσίματος άνευ λεκάνης.

Οι τουρκικές τουαλέτες δεν διέθεταν λεκάνη.

Η εικονιζόμενη μετατροπή πιθανόν να έγινε κατά την περίοδο υποβολής της αιτήσεως της Τουρκίας για την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή ένωση.

ΕΙΚΟΝΑ 7

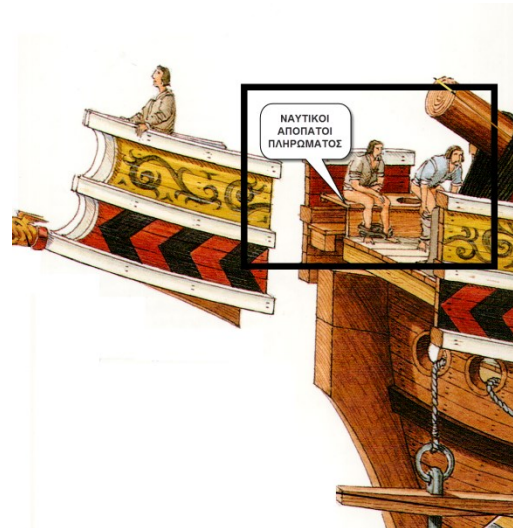
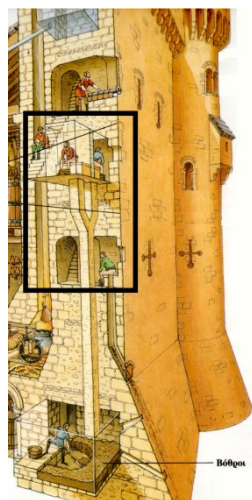

ΡΩΜΑΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΠΟΠΑΤΟΣ ^{2044.17}

Latrina στα αρχαία λατινικά ή νυτήρας, σύμπτυξη του lavatrina η ίδια λέξη όμως χρησιμοποιείται για το αφοδευτήριο. Σε μεγέθυνση τα **κωλοσφούγκια**.

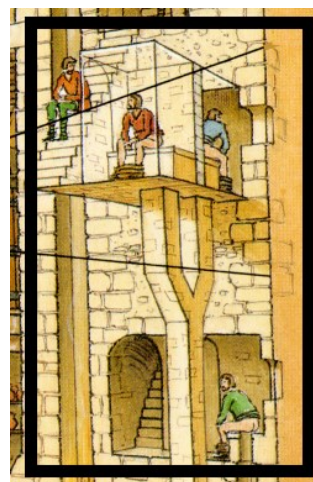
ΕΙΚΟΝΑ 8

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΑΠΟΠΑΤΟΙ ^{1179.8}

Σε γαλιονι του 16ου αιωνα. Τους ονομαζαν jardins = ΚΗΠΟΥΣ. Δεν θα ειχαν καλή ευωδία , είχαν όμως καλή θέα. Πβλ. «Χέσε ψηλά κι αγνάντευε».

ΕΙΚΟΝΑ 9

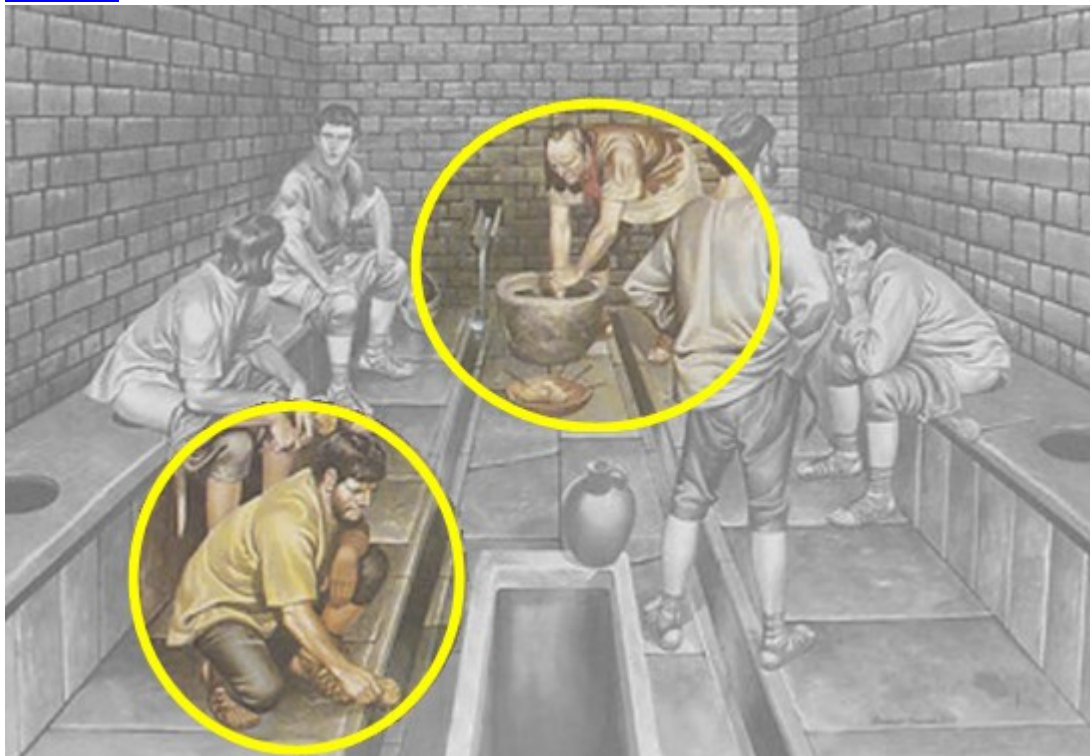

ΑΠΟΠΑΤΟΙ ΠΥΡΓΟΥ (ΘΕΣΗ)

ΑΠΟΠΑΤΟΙ ΠΥΡΓΟΥ (ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ) 1179.5

Στις μέρες μας με μια συσκευή των 30 ευρώ μετατρέπει την λεκάνη του αποπάτου σας και σε μπιντέ. Βεβαία η λεκάνη του αποπάτου δεν έχει την ευρύτητα του μπιντέ. Αλλά στην εποχή μας όλα είναι στριμόκωλα.

[ΕΙΚΟΝΑ 4](#)

Σφουγγοκωλάριοι ή κωλοσφουγγάριοι σε ρωμαϊκούς αποπάτους.

Η λέξη είναι βεβαία πλαστή. Σήμερα την λέμε για να χαρακτηρίσουμε ένα δουλικό υπηρέτη ή υφιστάμενο κάποιου σημαντικού αξιωματούχου.

Κωλοσφούγγι: ραβδί με σφουγγάρι στην άκρη που χρησιμοποιήσαν αντί χαρτιού υγείας. Ο Όρος χρησιμοποιείται για να δηλώσει ασήμαντο ή αδιάφορο έγγραφο.

ο κώλος

Είναι το τιμωμένο προσωπο του [αποπάτου](#). Περι αυτού παραπέμπω στο Υπογλώσσιο [#60 - Το περί Κώλου Ζήτημα](#)

Συνώνυμα

πρωκτός, αφεδρών, απευθυσμένο, γλουτοί, πυγή

κωλο-

προθημα που χαρακτηρίζει κάθε τι κακής ποιότητας

- κωλο-άνθρωπος > κωλάνθρωπος
- κωλο-σύστημα
- κωλο-παιδίον > κωλόπαιδο
- κωλο-μέρος

αλλα και κάθε τι σχετικο με τον κωλο:

- κωλο-μέρι = γλουτός (το μερί από το <μηρί <μηριον υποκ. αρχ. μη-ρός=μπούτι) πβλ. Καλομήρης.
- κωλο-τρυπίδα = [πρωκτός](#) ή δακτύλιος από την ομοιότητα προς το δακτυλίδι.
- κωλό-σφιξη = δυσκοιλιότητα μτφ. εντονη αναγκη
- κωλό-φαρδος = ευρύπρωκτος μτφ. τυχερός> κωλοφαρδία*
- κωλο-χαρτίον > [κωλόχαρτο](#) (όπως και κωλοπαιδο)
- κωλο-δακτυλο = αισχρή χειρονομία με σαφή υπαινιγμό πρωκτικής διεισδυσης. Κατά συνεκδοχή η διείσδυση του δακτύλου εις τον πρωκτό με σκοπό την πρόκληση ηδονής. Αρχαίο ρήμα σιφνιάζω.
Κωλο-σφουγγι από το κωλος και σπόγγος.

*) οι εραστές των αρχαιων Ελλήνων (ευρύπρωκτοι) ειχαν ευνοικότερη μεταχειριση, δώρα, θεσεις, αξιώματα.

Παράγωγα

πυγολουτρο βλ. μπιντές

Φράσεις

**του κωλου τα εννιάμερα
ο κώλος είναι το μουνί του μέλλοντος
θα δεις του κώλου σου την τρυπα**

πρωκτός

Σημασία

Άνοιγμα του σώματος που χρησιμοποιείται κυρίως* για την απομάκρυνση των κοπράνων. Λατ. anus < $\sqrt{AN\bar{O}}$ = δακτύλιος ή δακτυλίδι.

- Δευτερευόντως χρησιμοποιείται για την πρωκτική συνουσία.
Το Αγγ. anal intercourse (Ξεκίνησε να χρησιμοποιείται από το 1658. Ενώ η λέξη γιατί η τετοια συνουσια είναι παναρχαιη, παρ' ημιν και εν Αγγλία κυριως)

Συνώνυμο:

Δακτύλιος
Κωλοτρυπίδα
Σούφρα

Ετυμολογία

προ+ακτός με μετατροπή του οα σε ω

Όπως τα:

εισακτέος [εις + ακτός, από το άκτωρ οδηγός < αξω < άγω], εισακτέον, εξαγινέω (αντί εξαγω Ιων.), εξαγίον (άγω = ζυγίζω), ξάγι, ξάι (= εξαγίον), εξακτέον (βλ. εισακτέος), εξακτική, προακτέον, προακτικός, προσακτέον, συνακτέον, συνακτήρ, συνακτός, συνακτήριον, συνακτικός, σύναξις (άξ-ω, μέλλ. του άγω), συναξάριον, συναξαριστής, συναξιμος, συνείσακτος (συν + εις + ακτός), μετακτέον, παρακτέον, παράκτης, παρακτικός, περιάκτος, περιακτέον, επακτέον, επακτός, επακτρεύς, επακτήρ, επακτικός, επακτρίς, έπακτρον, απακτέον, απακτός, υπακτέον, υπακτικός, κατάκτης.

Παράγωγα

Πρωκτολάγνος: ο αρεσκομενος εις την πρωκτικη συνουσία

Πρωκτόσοφος: γνώστης των ηδονών της πρωκτικής συνουσίας.

Φρασεις

έκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαί κολάκων οἰμωξομένων ἔλιγμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὄσμῆν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.

Αριστοφάνους -Ειρήνη 758

πρωκτὸς λουτροῦ περιγυγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

Αριστοφάνους -Σφηκες 604

Συνθετο ρημα πρωκτοτηρέω : παρατηρω πρωκτούς, κάνω μπανιστήρι

οὔκουν σε ταῦτα δῆτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν

Αριστοφάνους - Ιππῆς

Το κωλόχαρτο

Αντικατέστησε την εφημεριδα. Η εφημεριδα ειχε αντικαταστησει το λεγομενο κωλοσφούγγι του της αρχαιοτητας και μεσαιωνα. Αυτή ηταν η μεγαλυτερη συμβολη του τυπου στην προοδο του πολιτισμου!

Χαρτι για τον καθαρισμο του πρωκτού μετά την αφοδευση. Το προθημα κωλο-προσετεθη κατ'επεκτασιν, του πρωκτού. Υπαρχουν χρωματιστα, σταμπαριστά, μυρωμένα.

Μεταφορικως, κατά ελληνικὴν ιδιοτροπία, λεγεται το Πτυχιο του Πανεπιστημιου. ΦΡ. Θα τά καταφέρεις να παρεις αυτό το **κωλόχαρτο** επιτέλους;

Στην γλώσσα της ευπρεπειάς το κωλοχαρτο λεγεται χαρτι υγειας.

Η ελλειψη κωλοχαρτου αφου αρχισουμε τη χρηση του αποπατου είναι η πιο θλιβερη διαπιστωση.

ΠΟΤΕ ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΗΚΕ ΚΑΙ ΤΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΑΝ ΠΡΙΝ

Οι Κινέζοι ανακάλυψαν πρώτοι το χαρτί υγείας το 14ο αιώνα για αυτοκρατορική χρήση. Η πρώτη φορά, όμως, που έγινε μαζική παραγωγή χαρτιού υγείας ήταν το 1857 από τον Αμερικανό Joseph Gavette που έφτιαξε εργοστάσιο χαρτιού υγείας, το πουλούσε σε πακέτο 500 φύλλων και το ονόμαζε «θεραπευτικό χαρτί». Επίσης τύπωνε το όνομα του πάνω σε κάθε φύλλο.

Πριν την ανακάλυψη του χαρτιού υγείας διαφορετικά μέρη του πλανήτη χρησιμοποιούσαν διαφορετικά είδη. Οι Δημόσιες τουαλέτες στη Ρώμη ([εικ 6](#)) παρείχαν ένα υγρό σφουγγαράκι καρφωμένο στην άκρη ενός ξύλου, ενώ οι πλούσιοι χρησιμοποιούσαν βαμβάκι και ροδόνερο. Στην Αγγλία υπό την κατοχή των Βίκινγκς, χρησιμοποιούταν πεταμένο βαμβάκι ενώ στα παλιότερα χρόνια μπάλες από σανό έκαναν τη δουλειά του χαρτιού.

Στη Χαβάη ο κόσμος χρησιμοποιούσε φλούδες καρύδας ενώ οι Εσκιμώοι χρησιμοποιούσαν χιόνι και βρύο τούντρας. Ευκατάστατοι άνθρωποι ανά τον κόσμο προτιμούσαν την πολυτέλεια του μαλλιού και επεξεργασμένων φύλλων κάνναβης, ενώ η γαλλική βασιλική οικογένεια χρησιμοποιούσε δαντέλλα. Οι Βρετανοί λόρδοι χρησιμοποιούσαν φύλλα από βιβλία.

Οι φτωχότεροι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τα χέρια τους, χορτάρι, πέτρες, βρύο, κοχύλια, φλοιούς από δέντρα ή και νερό το οποίο ήταν πολύ δημοφιλές σε όλο τον κόσμο. Στην Ινδία ο κοσμός χρησιμοποιούσε το αριστερό χέρι για τον καθαρισμό, και στην Αφρική το δεξί. Το «καθαρό» χέρι χρησιμοποιούταν στην εκάστοτε χώρα για χαιρετισμό και χειραψία, και ήταν η ύπατη αγένεια να προσφέρει κανείς το λάθος χέρι.^{2140.52}

ΤΟ ΣΚΟΥΠΑΚΙ Η ΠΙΓΚΑΛ

Προσφάτως απέκτησε το όνομα πιγκάλ < Γαλ. Pigalle < Jean-Baptist Pigalle (Γάλλος Γλύπτης) και αργότερα περιοχή του Παρισιού (Place Pigale). Η ετυμολογία είναι σκοτεινή ίσως για λόγους αισθητικής ο γλύπτης να κατέστρεφε κάποια γλυπτά, όπως τα αυτομάτως δημιουργούμενα κουραδοκαστρα. Εξ ου και το όνομα. Δεν γνωρίζουμε αν ο εν λόγω Γιάννης Βαπτιστής Πιγκαλ ήταν κωλάνθρωπος ή ότι δηποτε για τον χαρακτήρα του.

Ο J.B. Pigalle είναι πιθανότερον αθώος και την ευθυνη για την ονομασια του σκουπακιου φέρει η ομώνυμη συνοικία του Παρισιου που από ηθικης αποψεως είναι βρώμικη. Είναι γεματη από Sex shops, Cabarets (Moulin Rouge). Οι τα φαια φεροντες και τα φαια φρονουντες την θεωρουν βρώμικη συνοικια. Ένα βρωμικο ονομα σε ένα βρωμικο αντικείμενο: το σκουπακι.

Η κουράδα

Από τα προϊόντα του απόπατου. Υποπροϊόν του ανθρωπίνου σώματος που περιλαμβάνει άχρηστες υλες που φαγώθηκαν και δεν μετουσιώθηκαν γιατι δεν μπορούν να μεταβολισθούν. Συνήθως δύσοσμο, και σχετικά συμπαγές.

Αποβάλεται εντος της λεκάνης του απόπατου.
Παραδοξως το λατινικο curare φροντίζω. Επειδη φροντίζει κανεις να τα καλυψει. Το ιδιο ισχυει για τις γατες.

Συνώνυμον

Σκύβαλον =περιττωμα, ακαθαρσία, λυμα.

Ετυμολογία:

Από το υποκοριστικό της λέξης **σκωρ** (γεν. σκατός) σκωράδιον > κωράδιον > κουράδιον.

Κουράδι όμως (εκ του κείρω ή εκ του λατινικού curare =φροντίζω) λέγεται στο κρητικό ιδίωμα το κοπάδι . Από αυτό το **κουράδι** και το ουσιαστικό **κουραδάρης** = ο κτηνοτρόφος, ο βοσκός ενώ **βαρुकουραδάρης** είναι ο βοσκός με πολλά πρόβατα.¹⁵⁶

Η όλη υπόθεση του έργου «Βαβυλωνία » του Δ. Βυζαντίου, βασίζεται στην παρανόηση της λέξης κουράδια που ο μεν Κρητικός εννοεί πρόβατα και ο Αλβανός σκατά. Θεώνει το *έφαγες τα κουράδια μας* ως ύβρη και πυροβολεί τον Κρητικό.²⁰⁸⁶

Παράγωγα :

κουραδόκαστρο = υποθετικό κάστρο ευκόλως και δύσσομος καταλαμβάνομενο. Νίκη που διατυμπανίζεται ενώ είναι ασήμαντη. ΦΡ μπράβο! πήρατε το **κουραδόκαστρο!**

ποντικοκούραδο = λέγεται μεταφορικά για κάτι το ασήμαντο όπως το περίττωμα του ποντικού που είναι μικρό. Η αρχαία **μυσκέλενδρα**.

ΦΡ: Έρωτας είναι αυτός δεν είναι **ποντικοκούραδο**.

Κουραδομηχανή = Χαρακτηρισμός ανθρώπου αχρήστου που το μόνο που παράγει είναι κουράδες. Ο Αλ. Μποτετζάγιας, καθηγητής της Ωδικής στο Β' και Η' Γυμνάσιο, χαρακτήριζε έτσι συλλήβδην όλους μαθητές του.

η τσίρλα

Η αρχαία **σπατίλη**

Aristophanes Comic., Pax. {0019.023} close

νεανίας δοκησίσοφος, “τόδε πράγμα τί;
“δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ’ αἰνίσσεται,
ὡς κείνος ἐν Αἴδεω σπατίλην ἐσθίει.”
ἀλλ’ εἰσιῶν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

Η διαρροϊκή κουράδα αλλά και η ίδια η ενόχληση της διάρροιας. Η διαρροϊκή κένωση. Τελείως υδαρής. Συνοδεύεται με πόνο το κν. **κόψιμο**¹. Το χρώμα της τσίρλας καλείται τσιρλί ή μουσταρδί. Η διάρροια καλείται **τσιρλιπιπί** (από το τσίρλα σαν πιπί, υδαρής όπως τα ούρα)

Παραφθάρη και σε **ριπιτί** (ίσως με επίδραση του **ρουππαπαί** των αρχαίων) ή από το φράγκικο **reperer** (επαναλαμβάνω, **επαναλαμβανόμενες κενώσεις**, διάρροια, που την άκουγαν από φραγκοσπουδαγμένους γιατρούς).

1)Βλ. αντίλογο

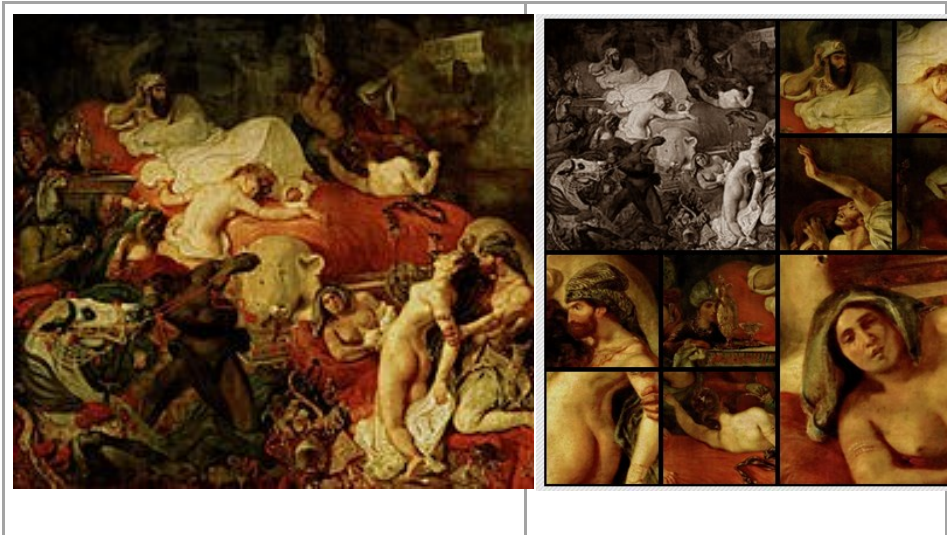
- Είναι ανάγκη;
- Ανάγκη και κόψιμο.

Δες και 2050 Ν. ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΥ - ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ - σελ 203

σιληπορδέω

Αρχ. **ΣΙΛΗΠΟΡΔΕΩ** μιλώ με κλανιές και τσιρλιό [σίλος = ευκοιλία + πέρδομαι κλάνω] σήμερα κατέληξε **ΤΣΙΛΙΠΟΥΡΔΩ** με την έννοια φέρομαι αναίσχυντα με γυναίκες, μοιχεύω, ξενοκοιμάμαι και τα παρόμοια.

Βλ. τον πίνακα του Ευγένιου Ντελακρουα "Ο θάνατος του Σαρδανάπαλου"

Ουσιαστικό :Τσιληπούρδημα.

ΦΡ: Έφαγα εκείνο το κωλόφαγο και μετά μ' έπιασε μια τσίρλα άλλο πράγμα.

σκατά

Το αρχαίο Ελληνικό **ΣΚΩΡ**, ανώμαλο! Γενική του **σκατός** πληθ. τα **σκατά**. Ακούοντας τα **σκατά** δεν μπόρεσε η λαϊκή φαντασία να φθάσει στο **σκωρ**. Δημιούργησε λοιπόν τον ενικο το **σκατό**. Η ριζα **σκωρ** περασε στην **σκωρία** κοινώς σκουριά, στο **σκώρο** και στην **σκωραμίδα***. Από το σκωρ, υποκοριστικό σκωραδιον> σκουράδιον> κουράδιον> **κουράδι**>κουράδα.

Το **σκωρ** απαντάται στον Αριστοφάνη (Βάτραχοι, Πλούτος)

- "Αμῖς μὲν ἐν ὠουρούσι, **σκωραμίς** ἐν ὠαποπατούσι"

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, Εκκλησιάζουσαι.371

ΑΜΙΣ= κατουροκανατο

ΣΚΩΡΑΜΙΣ= καθοικι, αγγείο που αποπατούν.

Ἡρακλῆς:

εἶτα βόρβορον πολὺν

καὶ **σκῶρ** ἀείνων: ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,

εἶ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,

ἢ παῖδα κινῶν τάργυριον ὑφείλετο,

ἢ μητέρ' ἠλόασεν, ἢ πατρός γνάθον

150ἐπάταξεν, ἢ πῖορκον ὄρκον ὤμοσεν,

ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

Αριστοφάνους Βάτραχοι

Καρίων:

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,

ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ

ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους

305μεμαγμένον **σκῶρ** ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔμαπτεν αὐτοῖς,

μιμήσομαι πάντας τρόπους:

ὁμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Αριστοφάνους Πλούτος

ΦΡ: "Σκατά!" Επιφωνηματική φραση για κάτι κακό που συνέβη, για ένα λάθος, μια άσχημη κατάσταση.

Λέγεται ότι την λέξη «merde: σκατα» είπε ο στρατηγός Καμπρον όταν του ζήτησαν να παραδοθεί. Όμως πολλοί αμφισβητούν το γεγονός. Πάντως τα σκατα λέγονται κατ ευφημισμὸν η λέξη του Καμπρόν; le mot de Cambronne .

Μόσχος και ξερά σκατά: Η φράση αυτή λέγεται από τις μανάδες προς τα μωρά τους όταν ρεύονται. Το πλήρες νόημα είναι: «Εύχομαι η αναπνοή σου να μοσχομυρίζει, να ευωδιάζει και να μην έχεις διάρροια» . Η δύσοσμη αναπνοή και η διάρροια είναι συμπτώματα κάποιας λανθάνουσας νόσου.

Σκατά να φας: Ὑβρις και κατάρα. Έχει το νόημα «να διαπομπευθείς» το τρώω έχει την έννοια του πλήττομαι από κάτι, με κτυπά κάτι που μου πετάνε. Πχ. Έφαγα μια πέτρα στο κεφάλι.

Αν ο παραλήπτης της ύβρεως είναι [κοπροφάγος](#) ίσως η ύβρις και είναι ευχάριστη ευχή.

Σκατά στα μούτρα σου: Η φράση από τη διαπόμπευση όπου το πλήθος πετούσε σκατά στο πρόσωπο του διαπομπευομένου. Τα σκατά ήταν πανταχού παρόντα λόγω της ανεπαρκείας των αποχετεύσεων. Ως σκατα πρέπει να εννοήσουμε και τις κοπριές και κάθε αποπάτημα ζώου που ήταν αμέσως διαθέσιμο.

τα σκατώσαμε : αποτύχαμε! συνώνυμα τα κάναμε μούσκεμα ή τα μουσκέψαμε. Το «τα» υπονοεί τα βρακιά μας. Στην ουσία από την βιάση μας δεν προλάβαμε να πάμε στον απόπατο.

τα κάνω : εννοεί τα σκατα δηλ. αφοδεύω, αποπατώ, χέζω

τα κάνω επάνω μου : πάλι εννοεί τα σκατα, χέζομαι. μεταφορικά σημαίνει φοβάμαι παρά πολύ. Πβλ. Χεστήκε απ τον φόβο του. Αλλά μπορεί και να εννοεί και τα ούρα πβ. **Κατουρήθηκε** από τον φόβο του

ΣΚΑΤΟΝ, πληθ. Σκατά (merde). Από του Σκώρ την γενικήν Σκατός, έπλασαν νέαν όνομαστικήν, Τό σκάτος, του σκάτους, ήτις έπειτα έτράπη εις τό ισούλλητον, Τό σκατόν. Λέγουν έτι και σήμεραν οί χυδαίοι, καταρήμενοι τινά, Σκατά εις την ψυχήν του! ώς έλεγε, κατά την δέκατην πέμπτην έκατονταετηρίδα, ό ΘΡ,

Σκατά στην ψυχήν σου, Δείδωλε, και τί δουλιές ήν τούτες·
Έσύ ταις έκατάστησες ταις άτυχίς έτούτες·

Και έκ τούτου και ρήμα τό Σκατοψυχίζω, ήγουν προφέρω τοιαύτην κατάρα. Λέγουν ακόμη και Σκατά εις τά γένειά σου! ύβριον φρικτήν εις τούς Τούρκους μάλιστα, οί όποιοι λογίζονται ώς ιερόν τι πράγμα τά γένεια (la barbe). Λέγεται και παροιμιακώς περί φλυάρου τινός από όχι όλιγότερον φλυάρους, Τά σκατά του τρώγει, ήγουν, ψεύδεται, ή δέν εξεύρει τί λαλει, ώς έλεγε και ό φλύαρος όχλος τών Αθηναίων (Αριστοφάν. Έκκλ. 595),

—————κατεδάσπελεθον πρότερός μου.

Τό Σκατόν, συνώνυμον του άρσενικ. Σπέλεθος, εισέθη εις την γλώσσαν από της δευτέρας έτι έκατονταετηρίδος, ίσως και άνωτέρω, πλην ότι τό έκλιναν περιττοσυλλαβίως, Τό Σκάτες (ώς τό Σκάφος), πλασμένον από γενικήν ανώμαλον, Σκατός, του Σκώρ. Από τούτου τό υποκοριστικόν, Σκωράδιον, οί μετέπειτα άφαιρέσαντες τό σ (ώς και οί παλαιοί έλεγαν και Σπέλεθος και Πέλεθος), έπλασαν τό Κωράδιον, σήμεραν Κουράδιον (étron), και Θηλυκώς Κουράδα, απ' άλλον τύπον, προγενέστερον Σκωράς, αδρός, δέν και ή Σκωρία, ή ακαθαρσία τών μεταλλων, ή λεγομένη κοινώς Σκουρία, σημαίνουσα και τούτο (scorie), και προσέτι τό έπιγυρόμενον εις τά μεταλλικά σκεύη ίωμα (rouille).

Βλ. 9359.327[454]

Συνώνυμα

κακά (παιδικό λεξιλόγιο)

Από την αρχαία **κάκκη**, ή, ακαθαρσία, κόπρος, σε Αριστοφάνη

Κόπρανα που παιδιού. Την συλλογή τους αναλαμβάνει ειδική πάνα μιας χρήσης καλουμένη μπεμπυ-λίνο από το επώνυμο προϊόν.

Αλλά και παπαδικό λεξιλογιο:

Επίκληση στην απέραντη καλοσύνη του Ύψιστου.

15 πρόσθες αὐτοῖς **κακά**, Κύριε, **πρόσθες κακά** τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἡσαΐας 26.15

Το περίεργο είναι ότι η φράση αυτή του Ησαΐα (εκδικητικού εβραίου) πέρασε και στα χριστιανικά κείμενα και ψέλνεται κατά την Σαρακοστή.

Κόπρος

Από όπου και το ρήμα **κοπρίζω** = τοποθετώ κόπρω ως λίπασμα αλλά και χέζω

Μαγαρισίαν δὲ ἢ Μαγάρισμα ὀνομάζομεν αὐτὸ τὸ περίπτωμα τῆς γαστρὸς (brap), καὶ Μαγαρισμένον (bre-neux) τὸν ἀπ' αὐτὸ μολυσμένον.

Η **Κόπρος** του Αυγεία ήταν η κοπριά που είχε συγκεντρωθεί στους τεράστιους στάβλους του βασιλιά της Ήλιδος Αυγεία με τα 3.000 βόδια, οι οποίοι δεν είχαν καθαρισθεί επί πολλά (αναφέρεται και 30) χρόνια. Το καθάρισμα αυτών των στάβλων από όλη την κοπριά μέσα σε μία μόνο ημέρα ήταν ο πέμπτος άθλος του Ηρακλή.

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ](#)

Λέγεται με μεταφορική σημασία για να δείξει μια βρωμερή από ηθικής απόψεως κατάσταση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Για να καθαρίσουμε την **κόπρω του Αυγεία**, δεν υπάρχει σήμερα άλλος τρόπος, παρά η δρομολόγηση μιας πραγματικά δημοκρατικής και διαφανούς Ευρώπης

Σύνθετα κοπρόσκυλο, κοπρολάγνος, κοπροφάγος, κοπρολαλία.

Κοπρίτης

Κατά το Λεξικό της κοινής νεοελληνικής:

1. χαρακτηρισμός αδέσποτου σκύλου που δεν είναι ράτσας· κοπρόσκυλο. 2. (μτφ.) υβριστικός χαρακτηρισμός ανθρώπου τεμπέλη, αργόσχολου και χαραμοφάη.

Αρχικά ήταν ένα είδος μανιταριού που φυτρώνει πάνω στην κοπριά, όπως άλλα μανιτάρια: ο αγκαθίτης και ο κρασίτης.

Μετάπειτα απέκτησε την έννοια του βρωμερού και αδρανούς ανθρώπου και μετά δημιουργήθηκε ο χαρακτηρισμός κοπρόσκυλο για το σκυλί. Το σκυλί δεν σχετίζεται ευθέως με την κοπριά. 279.64

το πρόθημα σκατο-

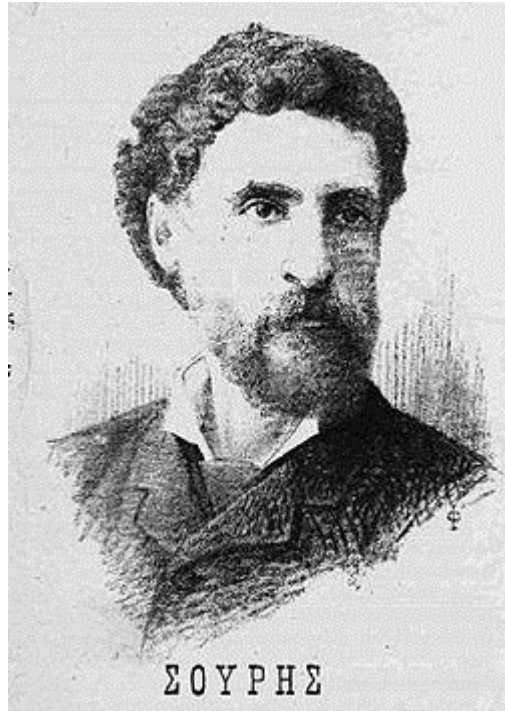
Είναι μειωτικό της ποιότητας και απαντάται συχνά. πχ.

σκατο-φαγο, **σκατο**-ανθρωπος, **σκατο**-κατάσταση, **σκατο**-πραμα κλπ κλπ

Παρόμοιο: [το προθημα κωλο-](#)

Τα σκατά στην ποίηση

Λόγω κακοσμίας και αχρηστίας, ελάχιστους ποιητές ενέπνευσαν.

Βλ. τους Μυρωμένους στίχους του Γ. Σουρή:

Τίποτε δεν απόμεινε στον κόσμο πια για μένα,
όλα βρωμούν τριγύρω μου και φαίνονται **χεσμένα**.
Όλα **σκατά** γενήκανε και ο δικός μου κώλος
σκατά εγίνηκε κι αυτός, σκατά ο κόσμος όλος.

Μόνο **σκατά** φυτρώνουνε στον τόπο αυτό τον άγονο
κι όλοι χεσμένοι είμαστε, **σκατάδες** στο τετράγωνο.
Μας έρχεται κάθε **σκατάς**, θαρρούμε πως σωθήκαμε,
μα μόλις φύγει βλέπομε πως **αποσκατωθήκαμε**.

Σκατά βρωμάει τούτος δω, **σκατά** βρωμά κι εκείνος,
σκατά βρωμάει το **σκατό**, **σκατά** βρωμά κι ο κρίνος.
Σκατά κι εγώ, μες στα **σκατά**, και με χαρτί **χεσμένο**
ό,τι κι αν γράψω σαν **σκατό** προβάλλει **σκατωμένο**.

Σκατά τα πάντα θεωρώ και χωρίς πια να απορώ,
σκατά μασώ, **σκατά** ρουφώ, **σκατά** πάω να χέσω,
απ' τα **σκατά** θα σηκωθώ και στα **σκατά** θα πέσω.

Όταν πεθάνω **χέστε** με, τα κόλλυβά μου φάτε
Και πάλι **ξαναχέστε** με και πάλι ξαναφάτε,
μα απ' τα γέλια τα πολλά κοντεύω ν' αρρωστήσω
και δεν μπορώ να κρατηθώ, μου φεύγουν από πίσω.

Σκατά ο μεν, **σκατά** ο δε, **σκατά** ο κόσμος όλος

κι απ' το πολύ το **χέσιμο** μου πόνεσε ο **κώλος**!

Pasted from <<http://teiserron.gr/index.php?topic=5208.0>>

Ο ίδιος ο Σουρης περιεγραφε εμμετρως την διευθυνση του γραφειου του, που συνώρευε «με τις βρώμες των Χαυτείων, μ' ένα κάποιο Φαρμακείον, Καφενέ “των ευ Φρονούντων”, νύχτα μέρα συζητούντων. Με μπακάληδες καμπόσους, πατσατζήδες άλλους τόσους, μ' **ουρητήρια**, σαντούρια και μια μάνδρα με γαιούρια, ... με μεγάλη οικοδομή – και μια χήρα δίχως άνδρα, πούταν άλλοτε μαμμή».

κόπρανα

Συνώνυμο του **σκατά**. Ευπρεπής η χρήση της λέξης. Μόνον ως ιατρικός Όρος . (πβ. εξέταση κοπράνων, μέλαινα κόπρανα ενδεικτικά γαστροραγίας).

Από το αρχαίο κόπρος κν. κοπριά.

Παράγωγα

Απόσκατα

Η λέξη χρησιμοποιείται επιρρηματικώς ως οιονεί υπερθετικό του, ως επιρρήματος εκφερομένου, "σκατά" (πχ "τα έκανα σκατά! Σκατά κι απόσκατα" δηλαδή ολως δι ολου σκατά, χειρότερα δεν γίνεται)

κοπρόσκυλο

άχρηστος σκύλος που μόνον κόπρον παράγει. πβ. **κουραδομηχανή**. μτφ άνθρωπος αναλόγου παραγωγικότητας.

Κοπρολαγνεία

Διαστροφή του γεννητησιου ενστικτου κατά την οποία ο κοπρολαγνος αρεσκεται να βλειπει τον / την συντροφο του να χέζει ή να τον χέζει.

ΦΡ. Δεν μας χέζεις ρε Νταλλαρα.

Κοπρολατρεία

Η λέξη δεν αφερεται στα λεξικά. Όμως ο αρχαίος Ρωμαϊκός θεός της αφόδευσης ονομαζόταν Στερκούλιος*. Ο αντιστοίχων ιδιοτήτων θεός των Μωαβιτών**, ονομαζόταν Μπελ-Φεγκόρ. Οι πιστοί, παραδοσιακά, άφηναν τις κατάλληλες προσφορές στο βωμό του Μπελ-Φεγκόρ.

*) stercus Λατινικά σκατά

**)Μωαβίτες οι αρχαίοι κάτοικοι της σημερινής Ιορδανίας

κοπροφαγία

το άκρον άωτον της κοπρολαγνείας (Ακραία υπο-περίπτωση κοπρολαγνείας όπου ο κοπροφάγος τρώει τα σκατά του ερωτικού του συντρόφου) που δεν είναι απαραίτητο να είναι συν+τροφος, μπορεί και να τρέφεται φυσιολογικά.

Κοπρολαλία

ή αλλιώς αισχρολογία είναι ο λόγος μέσα στον οποίο υπάρχουν βρισιές (αισχρολόγια)
Για το τι είναι η κοπρολαλίαδες [εδώ](#) ;

Ζώων κόπρανα

ίππου

κόπρος κν . Κοπριά, ή καβαλίνα.

βοός

Βόλιτον ή και βόλβιτον, βόλβιθος, όνθος

(295.) βολίτινον : βόλιτος ή τών βοών κόπρος· ήγουν κόπρινον.

Τζέτζη -Σχόλια στους Βατράχους του Αριστοφάνη

και εγκρυφίαν κριθινον φαγεσαι αυτα εν **βολ-
βιτοις** κοπρου ανθρωπινης εγκρυφεις αυτα
κατ' οφθαλμους αυτων

[Ιεζεκιήλ, 4:12](#)

και ειπεν προς με ιδου δεδωκα σοι **βολβιτα**
βοων αντι των **βολβιτων** των ανθρωπινων και
ποιησεις τους αρτους σου επ' αυτων

[Ιεζεκιήλ, 4:15](#)

και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται
ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και εκχει το
αιμα αυτων ως χουν και τας σαρκας αυτων ως
βολβιτα

[Σοφονίας, 1:17](#)

όνου

ονοια και όνθος

χοίρων

ύσπέλεθον.

προβάτων

οίσπώτην,

αιγών

σφυράδα και σφυραθίαν και σπύρδα κν βιββιλιά.

μυών

μυσκελενδρα κν ποντικοπούραδο.

Αρχαία κόπρανα

ΚΟΠΡΑΝΟΝ σκατό [κόπρανον = από το ουο. κόπρος]

ΚΟΠΡΕΙΟΣ σκατένιος [κοπρείος = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΕΥΩ χέζω [κοπρευω = από το ουσ. κόπρια;]

ΚΟΠΡΕΩ χέζω [κοπρέω = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΙΑ σκατόλοφος {κοπρία = από το ουσ. κόπρος}

*Καλόν ούν τό άλας· εάν δέ και τό άλας μωρανθη,
Εν τίνι άρτυθήσεται; ούτε εις γην ούτε εις **κοπρίαν**
εύθετόν έστιν, εξω βάλλουσιν αυτό. ό εχων ώτα άκούειν
άκουέτω.*

Λουκας 13:35

*Έν σεισμάτι κοσκίνου διαμένει **κοπρία**:
οϋτως σκύβαλα ανθρώπου έν λογισμω αύτοϋ.*

Σοφία Σειράχ 27.4

*άνιστά από γής πένητα και από **κοπρίας** έγείρει πτωχόν καθίσαι
μετά δυναστών λαών και θρόνον δόξης κατακληρονομών
αύτοϊς*

Α'Σαμουήλ Κεφ. 2 στ. 8

ΚΟΠΡΙΑΣ μίμος, σκατολόγος [κοπριάς = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΗΜΕΤΟΣ εμετός και χέσιμο [Κοπρήμετος = κόπρος + εμέω]

ΚΟΠΡΙΟΣ σκατένιος, τιποτένιος [κοπρίος = από το ουσ. κοπρος]

ΚΟΠΡΙΣΙΣ ή **ΚΟΠΡΙΣΜΟΣ** χέσιμο [Κόπρισις = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΙΩΔΗΣ γεμάτος σκατά [κοπριώδης από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΟΔΟΧΕΙΟΝ καθοικι [κοπροδοχείον = κόπρος + δοχείον]

Σημ:

Το «δοχείον νυκτός» γενικά ονομαζονταν **αμίς**. Στα ακόλαστα συμ-
πτώσια φώναζε ένας από τους καλεσμένους στον υπηρέτη : «Φέρε
το δοχείο ». Στον Εύπολη και στον Αθηναίο^{2080.536}

άμίς, ίδος, ή, chamber-pot, Hρ.Loc.Hom.47, Ar.V.935,
Th.633, etc., f.l. in A.Supp.842; pron., σιτία εις άμίδα μή
έμβάλλειν 'τα αγια τοις κυσι', Plu.2.12f; ές τήν άμίδα ένουρεϊν
'to be suitably treated' (in contempt), Luc.Merc.Cond.4. (άμ-ίς
Ar.Fr.41 D.)

ΚΟΠΡΟΛΟΓΟΣ (σκατοσυλλέκτης [Κοπρολογος - κόπρος + λέγω (συλλέ-
γω)] κατά το ανθολογος, παλαιολόγος.

ΚΟΠΡΟΣ σκατό κόπρος = από το ρήμ. κόπτω] **ΚΟΠΡΟΣΤΟΜΟΣ** κο-
πρόστομος = κόπρος + στόμα πβλ. Χρυσόστομος

ΚΟΠΡΟΦΑΓΟΣ αυτός που τρώει σκατά [κοπροφάγος = κόπρος + ε-
σθίω]

ΚΟΠΡΩ χέζω [κοπρώ = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΩΔΗΣ αλειμμένος με σκατά [κοπρώδης = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΩΝ καθίκι [κοπρών = από το ουσ. κόπρος]

ΚΟΠΡΩΝΗΣ σκατατζής [κοπρώνης = από το ουσ. κόπρος + ωνεω (αγο-
ράζω, πβλ τελώνης, αργυρώνητος)

ΚΟΠΡΩΝΥΜΟΣ προσωνυμιο του αυτοκρατορα Κωνσταντίνου Ε'
Ήταν γιος του Λέοντος Γ'. Επονομάστηκε υβριστικά από τους αντιπάλους
τους εικονόλατρες Κοπρώνυμος, με την εξήγηση ότι κατά το βάπτισμά
του ρύπανε την κολυμβήθρα. Γεννήθηκε το 718 και ανακηρύχθηκε συμ-
βασιλιάς το 720. Μετά τον θάνατο του πατέρα του, το 743, ανήλθε στον
θρόνο και συνέχισε την πολιτική του πατέρα του σε όλους τους τομείς.

Λεὼν ὁ Ἰσαυρὸς ἔτη κδ', Εἰκονομάχος.
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Κοπρώνυμος ἔτη λδ', Εἰκονο-
μάχος Ταξειδάρης.

Ὅ,τι γνωρίζουμε για τους εικονομάχους αυτοκράτορες προέρχεται από εικονολάτρες ιστορικούς. Τα έργα των εικονομάχων «εξηφανίσθησαν ... υπό της θρησκομανίας της βραδύτερον θριαμβευσάσης αντιπάλου μερίδος». Η κρίση μας για τον Κωνσταντίνο Ε', καθώς και για τον πατέρα του Λέοντα Γ', βασίζεται πρωτογενώς σε έργα σχεδόν συγχρόνων του και ιδεολογικώς εχθρών του, στην Χρονογραφία του Θεοφάνη του Ομολογητή και στην Ιστορίαν Σύντομον του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Νικηφόρου Α'.

Κατά τον Θεοφάνη, τον σημαντικότερο χρονογράφο της εποχής, ο Κωνσταντῖνος Ε' ήταν «πανώλης και εμβρόντητος αιμοβόρος τε και αγριώτατος θηρ», έκδοτος σε κάθε διαστροφή και κακία. Ο πατριάρχης Νικηφόρος είναι ηπιότερος στους χαρακτηρισμούς του, εξιστορεί όμως κι αυτός τις διώξεις του Κωνσταντίνου κατά των εικονολατρών. Αλλά ενώ ο Θεοφάνης προσπαθεί να αμαυρώσει εκτός από τις δοξασίες και το σύνολο της πολιτείας του Κωνσταντίνου, από τον Νικηφόρο μαθαίνουμε για τις λαμπρές πολεμικές του επιτυχίες κατά των Αράβων και κυρίως κατά των Βουλγάρων, για την σωστή του εσωτερική διοίκηση και την άκρως επιτυχή οικονομική του πολιτική.

Ξένα σκατά

STERCUS

λατινικό από τη ρίζα SKART από την Σανσκριτική $\sqrt{\text{σκαρας}}$

MUSCERDA

Λατινικό : περίττωμα ποντικού, ποντικοκούραδο. Από το mus μυσ, ποντικός, Μάιους
Crotte de rat, de souris

ΑΝΑΦ:

Varro noster tradit, murinum fimum, quod ille **muscernas** appellat, aut muscarum capita recentia prius folio ficulneo asperatas.

Πλίνιος ο πρεσβύτερος στο Naturalis Historia 29.38

MERDA

Λατινικά σκατα . περασε στα Γαλλικα και τα Ιταλικά

MERDE

Το Γαλλικό Merde από το Λατινικό [MERDA](#)

Η γνωστή λέξη του Καμπρόν (Cambronne), Γάλλου στρατηγού που όταν τραυματίστηκε θανάσιμα στο Βατερλώ (1815) είπε απλά αυτό ακριβώς: "σκατά!". Κατ' άλλους του αποδίδεται και η φράση: Η Φρουρά πεθαίνει και δεν παραδίδεται (La garde meurt et ne se rend pas). Είναι όμως ιστορικά αποδεδειγμένο ότι ο Cambronne εζήσε μέχρι το 1842, πράγμα που σημαίνει ότι η ηρωική φράση **Η Φρουρά πεθαίνει και δεν παραδίδεται** ΕΙΤΕ ΔΕΝ ΕΛΕΧΘΗ είτε δεν ετηρήθη από τον επιζήσαντα Cambronne. Τουτέστιν ητο μάλλον μεγαλόστομος αλλά και χέστης ο μακαρίτης. Ίσως το «**σκατα!**» να ήταν μια προσωπική διαπίστωση για το ότι τα έκανε επάνω του ή μια εκτίμηση για την κατάσταση.

stronzo

Ιταλικά < stronzo = κουράδα

Οι Ιταλοί συχνά χαρακτηρίζουν κάποιο άνθρωπο **stronzo** = ανόητο με την ίδια συχνότητα που εμείς χαρακτηρίζουμε κάποιο **μαλάκα**. Το αντίστοιχο Αγγλικό είναι **asshole** = κωλοτρυπίδα.

ΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΠΑΤΟΥ

χέζω

Συνώνυμο με το αποπατώ, αφοδεύω, κάνω τα κακά μου, πάω στο (μέρος, απόπατο, καμπινέ ...), βγαίνω (επειδή ο απόπατος ήταν εκτός οικίας)

Φράσεις

Δεν μας χέζεις

Συνώνυμο του **παράτα μας** . Πβλ. το του Χ. Κλυν "**δεν μας χέζεις ρε Νταλλάρα**" ή απλά **χέσε μας**. Επειδή το χέσιμο έχει ως επακόλουθο την αποχώρηση του χέσαντος προς τον χώρο της αφοδεύσεως.

Τρεις και μια

Απαντάται και ως "έξι κι ένα", "τρεις και πέντε" όλες οι μετρήσεις αφορούν επανειλημμένες επισκέψεις στον απόπατο (**τον πήγε τρεις και μια**) , λόγω διάρροιας ένεκα φόβου. Η πλήρης φράση: Ο φόβος του **τον πήγε τρεις και μια** φορές στον απόπατο. Βλ. και [ριπιτί](#) .

Το 216 το λέει "**του πήγε ...**" που είναι λανθασμένο.

Χέστα κι άστα

Μην ασχολείσαι πλέον με αυτά. Κάτι το χεσμένο είναι ακάθαρτο και προορίζεται για ολοσχερή εγκατάλειψη.

Τον έχω χεσμένο

Αδιαφορώ παντελώς γι' αυτόν, δεν τον φοβούμαι, δεν τον υπολήπτομαι.

Χέσε μέσα

Φράση που λέγεται για κάθε τι που θεωρείται κακής ποιότητας συνώνυμο του **σκατα τα πραγματα**, σκατενιο κλπ

Η ίδια φραση πλατυάζεται εμμετρως στο εξής δίστιχο:

Χεσε μέσα Πολυχρόνη

Που δε γιναμε ευζώνοι

Ο δυστυχής Πολυχρόνης ενεπλάκη στην υποθεση μονο για λογους ομοιοκαταληξιας και του Πολύδωρου (βλ. παρακάτω). Οι ευζωνοι (στρατιωτες της ανακτορικης και νυν προεδρικης φρουρας) ηταν η πρωτη προτιμηση των τουριστριων, τις οποιες ικανοποιούσαν σεξουαλικως. Η φραση ειχε την σημασια «χασαμε την ευκαιρία» .

Χέστηκε ο Πολύδωρος

Απόσπασμα από το πλήρες δίστιχο, του δύστιχου Πολύδωρου

[ε]**Χέστη κι ο** Πολύδωρος

Που ήταν στα πόδια γρήγορος

Ο δεύτερος στίχος επεξηγεί, με την αντίθεση, το αιφνίδιο του συμβάντος.

Αν το διαβασουμε ετσι θα ερμηνευσουμε την φραση ως ξης εχεστηκε **ακομη και** ο Πολυδωρος, ο ταχυπους! Δηλαδη συνεβη γεγονος φοβερον και ταυτοχρονα αιφνίδιο ώστε κανεις δεν μπορεσε να σωθει.

Και εδώ ο Πολυδωρος επελεγη για λογους ομοιοκαταληξιας.

Σημερα όμως, η φραση λέγεται για κατι το ασημαντο με την ιδια σημασια που λεμε «κάτι τρέχει στα γύφτικα» . Δηλ. κατι ασημαντο και συνηθες. Η επιδραση εχει γινει από τη φραση χέστηκε η φοράδα στ' αλωνι.

Χέστηκε η φοράδα στ' αλωνι

Αυτή η φράση λέγεται κάτι ασήμαντο και σύνηθες. Όμως επειδή

1. Δεν είμαι σε θέση να διακριβώσω ποσό συχνά χεζουν οι φοράδες. Ούτε αν τα ζώα χεζονται ή απλώς χεζουν. Το χεζομαι είναι συνώνυμο του τα κάνω επάνω μου, μέσα στο βρακί μου. Τα ζώα ως γνωστόν δεν φορούν βρακί.
2. Δεν είμαι επίσης σε θέση να διακριβώσω ποσό συχνά χρησιμοποιούνται φοράδες στο αλώνι και γιατί μόνο αυτών το χεσιμο είναι

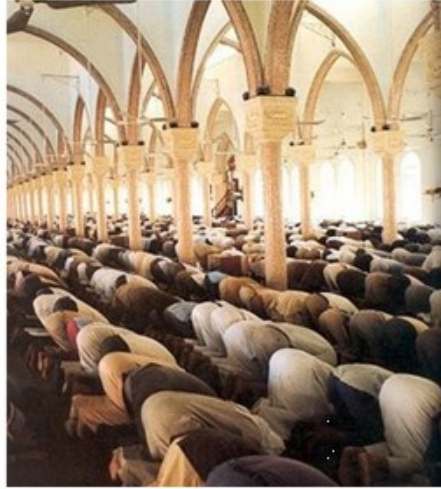
ασήμαντο! Δηλαδή αν χέζονταν το άλογο ή το γαϊδούρι θα ήταν σημαντικό θέμα;

3. Θεωρώ ότι να λερωθεί με κοπριά το αλωνιζόμενο σιτάρι, που αναπόφευκτα θα ανακατευτεί στην επομένη περιφορά το αλόγου, είναι επιζήμιο θέμα.

Γι αυτό θεωρώ ότι η φράση χρειάζεται έρευνα και αναθεώρηση.

Χέστηκε η Φατμέ

Η πλήρης φράση είναι χέστηκε η Φατμέ στο γενι-τζαμί.

Και αυτή η φραση λεγεται κατι αδιάφορο και συνηθες. Είναι πολύ πιθανό να χεστεί κάποιος που ανεβοκατεβαίνει πεσμένος στα γόνατα όπως οι προσευχόμενοι μουσουλμάνοι. Είναι δε και απολύτως δυσάρεστο για τον παθόντα διότι γίνεται αμέσως αντιληπτός επειδή τα οπίσθια του βρίσκονται πολύ κοντά στη μύτη του προσευχόμενου πίσω του. Βλ. εικόνα αριστερα.

Ίσως λεγεται με την εννοια: «**το θέμα αφορά αλοθρήσκους και ξένους και μου είναι αδιάφορο**».

Παροιμίες

Αργεί οπραματευτής, σκατένια ηπραμάτεια ²⁰⁷

Στο εμποριο η εγκαιρη παραδοση είναι ζωτικης σημασιας.

Κώλος κλασμένος: γιατρός χεσμένος

Η αποβολή των αερίων είναι υγειινή συνήθεια. Αλλιώς **κώλος που κλανει τον γιατρο τον χανει**.

Συ κατουράς στην πόρτα μου, εγώ χέζω στη γωνιά σου.

Παντα υπάρχει τρόπος αντεκδίκησης.
Η γωνια εδώ είναι το τζακι.

Γλυκυν (το) φαν και πικρόν (το) χέσειν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ - ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ - Γ'. ΑΘΩΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ 9584.98

Ποιηση

πιάνουν και γράφουν μια γραφή

χέζουν τα γένια του κατή

Κάτω στου Βάλτου τα χωριά - Παραδοσιακό

ΚΕΝΩΝΩ

Εννοειται αδειάζω τά εντερά μου αλλα σήμερα λεγεται μονον το παραγω ουσιατικο: **κένωσις**. Ιατρ. Ο ασθενης ειχε πεντε διαροοικες **ΚΕΝΩΣΕΙΣ** .(ιατρ).

Από το κενόν άδειο > κενώνω: αδειάζω, καθιστώ κάτι κενό.

κλάνω

Απόβάλλω τα αέρια των εντέρων μου δια του απευθυσμένου (κωλοτριπίδος) συνήθως μετά θορύβου.

Φρασεις

να κλάσω ή να σκάσω;

Ερώτηση αποτεινόμενη εις παρακαθήμενον, από άτομο που ετοιμάζεται να την αμολήσει.

τα 'κλασε,

φοβήθηκε και εγκατέλειψε την προσπάθεια. Ενν. τα βρακια του όπως τα εκανε επανω του.

θα μας κλάσεις τ' αρχίδια

Για να δηλώσουμε ότι δεν υπολογίζουμε κάποιον που μας απειλεί. 2. (χυδ., μτφ.) περιφρονώ κάποιον, αδιαφορώ πλήρως γι' αυτόν:

Ο νοήμων αναγνώστης αντιλαμβάνεται την ανισότητα του κινδύνου όταν ο πρωκτός του υβρίσου ευρίσκεται πλησίον του πέους του υριζόμενου. Ο κίνδυνος δια τον κλανοντα είναι μεγαλύτερος.

κλάσε μας!,

Παρατήρηση: συνωνυμο είναι και το **σπάσε**, που το λέμε κατ ευφημισμόν αντί του δυσώδους κλάσε. Ευπρεπέστερον: παράτα μας!

Κατ έλλειψη αντί του πλήρους «**κλάσε μας τα αρχίδια**» .

Πχ. Είχαμε ραντεβού κι αυτός δεν ήρθε, μας **έκλασε**. Δε μου δίνει καθόλου σημασία, μ' έχει τελείως **κλασμένο**.

Ετυμολογία

Μπαμπινιώτης και Τριαναφυλλίδης το ετυμολογούν από το **κλάω**.

Το αρχαιο ρημα κλάω, κλῶ: σπάω, θραύω, τεμαχίζω έχει ως μετοχή αόριστου κλάσας.

Πβλ. η κλάση του 1940 (στρ), τα κλάσματα (αριθμ), αρτοκλασία (θρησ).

Το επίσης αρχαίο ρήμα **οκλάζω** το θεωρώ πιο πιθανό.

ὀκλάζω, μέλ. -σω, αόρ. α' ὠκλασα· κάθομαι με λυγισμένα γόνατα, οκλαδόν, σε Ξεν.· ἔς γόνου ὀκλάσας δέχεται τῆ σαρίσση τὴν ἐπέλασιν, λέγεται για στρατιώτη που αναμένει επίθεση [εικ. 6], σε Λουκιανο.· λέγεται για καταβεβλημένο οδοιπόρο, σε Σοφοκλή· με αιτ., χρησιμ. για ζώα, που λυγίζουν τα πίσω ή τα μπροστινά τους πόδια [εικ 2], σε Ξεν.²⁶⁵

Η περιγραφή και η ετυμολογία ταιριάζει στο «βαθύ κάθισμα» [εικ 3] παρά στο «οκλαδόν» που λέμε σήμερα, το σταυροπόδι. [Εικ 5]

Το λύγισμα των ποδιών είναι προετοιμασία της αφόδευσης που συνήθως συνοδεύεται και με αποβολή αερίων. [Εικ 4]

Πβλ. Οκλαδόν, οκλαδίας δίφρος [εικ 1].

Αναφορές

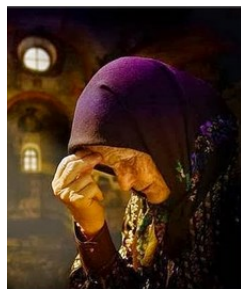
Η Καινή Διαθήκη αναφέρει διάσπαρτα τη μετοχή **κλάσας**:

Ματθαίος, 14:19 και κελυσας τους οχλους ανακλιθηναι επι του χορτου λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και **κλάσας** εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις

Λουκάς, 24:30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και **κλάσας** επεδιδου αυτοις

Πράξεις Αποστόλων, 20:11 αναβας δε και **κλάσας** τον αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρι αυγης ουτως εξηλθεν

Πράξεις Αποστόλων, 27:35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και **κλάσας** ηρξατο εσθιειν

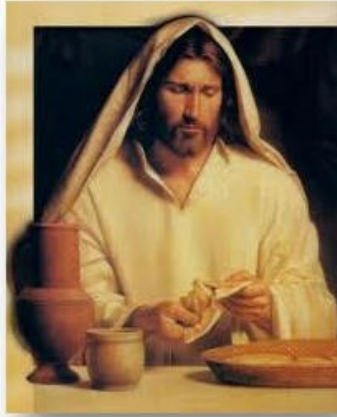

Οι γριούλες, που ελάχιστα καταλαβαίνουν από την Κοινή Ελληνιστική των Ευαγγελίων, άμα τῷ ακούσματι σταυροκοπιούνται μурμουρίζοντας **Χριστέ μου την πορδίτσα σου.**

ΠΑΡ: κωλος **κλασμένος**, γιατρός χεσμένος

Κώλος που **κλάνει** τον γιατρο τον χάνει

κλάνω και **πορδίζομαι** για το γιατρό σκοτίζομαι

Στον μυστικό δείπνο πιθανόν να έτρωγαν τον παραδοσιακό άζυμο άρτο των εβραίων που μοιάζει περισσότερο με γαλέτα ή κράκερ παρά με ψωμί που λεγεται matzo matzah και τρωγεται εις μνήμην της εξοδου εκ γης αιγυπτου. Είναι ανοστο και ξερο σαν γαλετα. Έτσι ο Ιησούς δε τεμάχισε ούτε έκοψε τον άρτο αλλά τον έσπασε, τον **έκλασε** δηλαδή.

Το βάπτισμα μέσα στο κρασί εκτός από συμβολικό είχε και πρακτικό χαρακτήρα: Να μαλακώσει το ψωμί.

Η όστια είναι ο αγιασμένος άρτος που μοιράζει η ρωμαιοκαθολική Εκκλησία κατά τη μετάληψη.

Από αυτό το συμβάν, άζυμα χρησιμοποιούν σήμερα οι Ρωμαιοκαθολικοί, οι Λουθηρανοί, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι Πεντηκοστιανοί και ορισμένες Ευαγγελικές Εκκλησίες στην τελετή της μετάληψης.

Η **κλάσις** = τμήμα (από το κλαω = τέμνω) επέζησε με άλλο νόημα, ως κατηγορία στρατεύσιμων κληρωτών ενός έτους πχ η κλάση του 36. (Αργότερα έγιναν Α, Β, Γ και Δ ΕΣΣΟ). Τα **κλάσματα** διδάσκονται στην αριθμητική. Τα έγγραφα μπαίνουν σε classeurs (**κλασέρ**), μελετάμε τους **κλασικούς** συγγραφείς, διαβάζουμε τα «**κλασικά** εικονογραφημένα». Το **first class** των Άγγλων δείχνει την πρώτη κατηγορία ποιότητας. Συνώνυμα: βδέω, πέρδομαι

βδέω

αρχαίο ρήμα συνώνυμο του σημερινού κλάνω > από εδώ το ρ. **βδελυσσομαι** = αηδιάζω, σιχαίνομαι. και η **βδελυγμία**.

Πβ. Αποκηρύσσω μετα **βδελυγμίας** τον κομμουνισμόν και τας παραφράδας αυτού. Φράση-κλισέ στις δηλώσεις μετανοίας της προ-, κατά-, μετα- εμφυλιακής περιόδου.

πέρδομαι

από όπου και η **πορδή** και παράγωγο ρήμα **πορδίζω** ή και **πορδίζομαι**. βλ. [κλάνω](#)

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ

πέρδομαι : parf. à sens d'état *πέπορδα*, aor. toujours avec préverbe -*παρδεῖν*, fut. avec préverbe -*παρδήσομαι* « *péter* » (Ar., etc.); souvent avec des préverbes qui soulignent l'expressivité : *ἀπο-*, *κατα-* « *péter contre* » avec le gén., *προσ-* avec le datif, *ὑπο-* « *faire un petit pet* ».

Dérivés : 1. Nom d'action de type archaïque à vocalisme ο, *πορδή* f. « *pet* » (Ar.), d'où *πόρδων*, -*ωνος* sobriquet des Cyniques (Épict.); *πορδηκίδαι* (Fr. *iamb. adesp.* 33 D²) « (mulets) fils de lâche-pets », *πορδάλεος* (Luc.); 2. *πράδησις* « *vent* » p.-ê. terme médical (Hp.) avec la variante *πέρδησις*; 3. *πραδίλη* *id.* (Theognost. *Can.* 111) et avec redoublement : *πεπραδεῖλαι* [πετρα- ms.] « οἱ μὲν ἀποπνευματισμούς, οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων » (Hsch.) et *πεπραδίλαι* « εἶδος ἰχθύων » (*ibid.*); enfin, *πεπρίλος* « ἰχθύς ποιός » (Hsch.) : le nom de poisson s'expliquerait par le bruit qu'il produit (?), cf. Strömberg, *Fischnamen* 76,4. Verbe dérivé *πήραξον* « ἀφόδευσον » (Hsch.) : serait un traitement crétois pour **πέρδαξον* de **περδάζω*, cf. *πήριξ* sous *πέρδιξ* avec la bibliographie. 5. *ἀποπαρδακᾶ* « τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν » (Hsch.), cf. Specht, *KZ* 66, 1939, 201; Meineke suppose *ἀποπάρδακα*, accus. de *ἀπόπαρδαξ*. Voir encore *σιληπορδέω* et *πέρδιξ*.

Le grec moderne emploie *κλάνω*, *ἐκλασα*.

Et. : Termes vulgaires, mais la famille présente une structure i.-e. archaïque confirmée par la comparaison, avec le moyen *πέρδομαι*, cf. skr. *párdate*, l'aor. *ἀπ-έ-παρδον*, cf. avest. *parādən*; parf. *πέπορδα* : même structure que dans *δέρκομαι*, *ἔδρακον*, *δέδορκα*. Le latin ignore ces mots, mais on a en germ., v.h.all. *ferzan*, en sl., russe *perdētī*, en balte, lit. *pėrdzu*, etc., cf. Pokorny 819, Mayrhofer, *Etym. Wb. des Altind.* 2,225. Radical sonore expressif. Autre radical présentant une autre sonorité **pezd-* dans lat. *pēdō*, grec *βδέω*, d'une signification un peu différente, cf. *βδέω* s.u. *βδελυρός*.

Παροιμίες

λείψε εσύ καλόγερε κι' ευχή σου κι η πορδή σου και άλλη ο που ακλουθάει γάιδαρο ακούει και τις πορδές του, άλλη υγιεινής διαβίωσης πορδίζω και φταρνίζομαι για το γιατρο σκοτίζομαι, και τεχνική οδηγία με πορδές αυγά δεν βάφονται.

Αναφορές

Άρθρον 11ον

Απαγορεύεται το συνομιλείν εντός του λουτήρος με πρόσωπα εις άλλους λουτήρας, ως και το τάραγμα των υδάτων δι' αερίων (αφρεδροκρουσιών*).

Εγκύκλιος διαταγή προς απάσας τας αρχάς του Κράτους, Νομαρχίας και Δημάρχους, της υπ' εμέ Αστυνομικής Περιφέρειας της πόλεως Δημητσάνας.

- Επηρεασμός από το αφεδρών = πρωκτός και αφρός παραγόμενος κατά την έξοδον αερίων εντός του ύδατος.

Από την Ημ. Διαταγή Τάγματος

Τιμωρω δια 5θήμερου φυλακίσεως τον στρ. Χ διοτι καθ' ἔξιν επέρδετο ασυστόλως και κατά τρόπον βροντώδη, ιδία κατά τας ώρας της μεσημβρινής ησυχίας.

ουρώ

Συνηθέστερο κατουρώ = αποβάλω στον απόπατο τα ούρα άχρηστα υγρά του οργανισμού μου. Περισυλλέγονται στην ουροδόχο κύστη και δια της ουρήθρας εκχέονται προς τον εξωτερικο χώρο, από μεν τους ευπρεπείς εκχέονται στον απόπατο, οι δε ανάγωγοι ουρούν όπου τους βολεύει.

Ο **ουρών προς τοιχον** είναι ένας εβραϊσμος που απαναντά στην Παλαια Διαθήκη και σημαίνει, αρκετά παραστατικά, ο **ανδρας**. Βλ. μελέτη μου [ΤΑ ΟΥΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ](#)

Επιγραφή σε τοίχους της Αθήνας στις αρχές του 20^{ου} αιώνα : «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΟΥΡΕΙΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΡΟΠΑΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑ ΖΕΜΑΤΙΣΤΟΥ ΝΕΡΟΥ»

Αντε κατούρα μας = παρατα μας, επειδη όταν καποιος κατουραι μετα φευγει από εκεινο το μερος.

Συνωνυμο το **χέσε μας** πβλ. **χεστα κι αστα, γαμησε μας κι αφησε μας.**

Σημασία: Δέχομαι να ζημιωθώ προκειμενου να απαλλαγώ από την παρουσία σου.

ούρα και κάτουρα

Τα ουρα λεγονται και κάτουρα. Το "Θελω να ουρήσω" λεγεται

- θελω να **κατουρήσω** ή
- να κανω **το νερο μου** ή
- θελω το **ψιλο μου**.

(Εννοείται ευκολως τι είναι το χοντρό μου)

Επο εδώ το **κατουρλοκάνατο** (ουροδοχείον, η αρχαία ουράνη).

Συχνουρία

η συχνή ούρηση ως σύμπτωμα νόσου ή παρενέργεια φαρμάκου. Αντίθετο ανουρία

Αναφορές

Από αναφορα στ. μονάδος

Τιμωρω τον στρ. χ δια 10ημέρου φυλακίσεως διοτι, σκοπός τυγχανων

ούρησεν ελικοειδως επι της κλιμακος του διοικητηριου, επι τω σκοπω να καλυψει τον θόρυβον της πτώσεως.

Η φρασεολογια είναι σκόπιμη διότι ο ενυπάρχων δόλος (η μη ευθεία και έντιμος ούρησις ως αρμόζει εις Έλληνα στρατιώτη) αποτελεί επιβαρυντικό στοιχείο και επισύρει αυστηρότερη ποινή.

Φράσεις

Φίλησε κατουρημένες ποδιές

Εκλιπάρησε υψηλα ισταμενα προσωπα με τον πιο δουλικο τροπο.

Εδώ η ποδιά= η βυζαντινή ποδέα ο ποδόγυρος του ιματιου.

Περισσότερα στο Λεξικό των Άκρων - πόδι

Παροιμίες

όπου αγαπάς κατούρησε κι όπου μισείς κτενίσου.

Τα ούρα και οι τρίχες αποτελούν πρώτη υλη για καταδέσμους, καταπασσαλεύσεις, δεσίματα και άλλες μαγικές και σατανικές διεργασίες.

Ποιηση

Από την πορτα σου περνώ
βηχω και ξεροβήχω
κι αν δε γυρισεις να με δεις
σου **κατουρώ** τον τοιχο

Επτανησιακο παραδοσιακο

Η θεια μου η Αμερσούδα
τρια βρακιά φορεί
ως που να λυσει το 'να
τα αλλα τα δυό **κατρεί**.*

Λεσβου

*) Συχνη αποβολη φωνηεντων από τους Λέσβιους. πβλ. τι θελς, Σ' εντσαν, μ' εντσαν, τσ' εντσαν τσ' αλλ.

Ανάλογο και στη Λάρισα της Θεσσαλίας.

εδώ κατρεί = κατουρεί.

Αναφορές

Ο Μαρτιάλης (3.78) κάνει ένα ωραίο λογοπαίγνιο για να πειράξει κάποιον Παυλίνο:

minxisti currente semel, Pauline, carina.

meiere vis iterum? Jam Palinurus eris.

(Μια φορά κατούρησες την καρίνα του πλοίου, Παυλίνε. Θεε να την ξα-νακατουρήσεις; Τότε θα γίνεις Παλίνουρος)

Σημ. εδώ λογοπαίζει με το παλιν+ουρώ.

Για το ρήμα ουρώ υπάρχουν τα λατινικά αντιστοιχα mingo (minxi-mictum-mingere) και meio (mixi-mictum-meire)

Και τα δύο αυτά λατινικά ρήματα έχουν ίδιο παρακείμενο και μετοχή.

Σημαίνουν ουρώ αλλά και εκσφενδονίζω, και εκσπερματώνω.

ὁ ἐγείρων ἀπό γῆς πτωχόν καί ἀπό **κοπρίας** ἀνουψῶν πέννητα

Ψαλμός 112 στ. 7

(91.) Ἐπέσθω δὲ τούτοις καὶ τὰ εἰς ἀπόπατον, εἰς ἀποσκευήν, εἰς εὐμάρειαν, εἰς ἄφοδον, εἰς λάσανα, εἰς κοπρῶνα. τὸν δὲ κοπρῶνα καὶ ἵπνον Ἀριστοφάνης (frg 353 Ko) καλεῖ. τὸ δ' ἔργον ἀποπατῆσαι, ἀποσκευάσασθαι, γέσαι, ὅθεν καὶ χεσᾶς Πατροκλείδης. καὶ τὸ ἀποσκευαζόμενον κόπρος ἀνθρώπου, σκῶρ· ἀφ' οὗ τὰς πλαγίας οὐ **(5) λέγουσιν, ἀλλὰ τοῦ σκατός καὶ τῷ σκατί, ὧν τὴν ὀνομαστικὴν οὐκ** ἐκφέρουσιν. λέγουσι δὲ καὶ τίλον καὶ πέλεθον καὶ σπατίλην. καὶ ἵππου κόπρον φασίν, βοὸς βόλιτον, ὄνου ὀνίδα καὶ ὄνθον—Ὀμηρος (Ψ 775) δὲ ὄνθον βοῶν ἔφη—χοίρων ὑσπέλεθον, προβάτων οἰσπώτην, αἰγῶν σφυράδα καὶ σφυραθίαν καὶ σπύρδαρα, ὡς καὶ μυῶν **(10) μυσκέλενδρα.**

Πολυδεύκους Ονομαστικόν 5 . 91

Λυ. καὶν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνήν νοῦς, **(572, bis)**

ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα. **(573)**

Πρ. πῶς δῆ; φέρ' ἴδω.

Λυ. **πρῶτον μὲν ἐχρήν, ὥσπερ πόκον, ἐν βαλανείῳ (574, bis)**

ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ κλίνης **(575)**

ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξει,

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαζῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

Αριστοφάνους -Λυσιστράτη.575

Παράγωγα

ουροδοχειον

Η δοχειον νυκτος. Η αρχαία **ουράνη**.

Από εδώ το ψευδώνυμο του ποιητή Κώστα Νιάρχου που ήταν Κώστας **Ουράνης**.

Στα αρχαία Ελληνικά ονομαζονταν άμις, ίδος, ή, Hρ.Loc.Hom.47, Ar.V.935, Th.633, etc., f.l. in A.Supp.842;

Παροιμία

σιτία εις άμιδα μη έμβάλλειν αναλογη του «**μη δότε τά άγια τοις κυσί**» .

Plu.2.12f; ές την άμιδα ένουρεϊν 'κατάλληλη μεταχείριση' (δείγμα περιφρόνησης), Luc.Merc.Cond.4. (άμ-ίς Ar.Fr.41 D.) πβλ. Σημερινη φράση :«**κατούρα μας**»

συνθετο:**σκωραμίς** < σκωρ+αμίς

Το σκωρ (γεν. του σκατός , πληθ. Τα σκατα) = σκατοδοχείον, καθοικι, γκιο-γκιο, τσουκάλι.

Ο Όρος χρησιμοποιούνταν μέχρι πρόσφατα στα νοσοκομεία. Τώρα την κινάνε τη κεραμιδά πάπια και την άμιδα παπάκι.

Σημ: **Πυραμίς** =πυρ+αμικ ουροδοχείο αλλά και απλώς δοχείον.

ουροσυλλέκτης

σύγχρονο πλαστικό ποτηράκι για την συλλογή ουρών προοριζόμενων για μικροβιολογική εξέταση.

ουρολαγνεία

Διαστροφή του γενετήσιου ενστίκτου που συνίσταται στην ερωτική απόλαυση δια της καταπόσεως των ούρων του ερωτικού συντρόφου κατά την στιγμήν της παράγωγης των .

Ελαφρότερη μορφή της διαστροφής αν κάποιος φτιάχεται με το να τον κατουράνε. Δηλ. εδώ η ΦΡ. «**κατουρά μας**» είναι ερωτική επίκληση. πβλ την Κρητική μαντινάδα

Της χήρας το ψιλό νερό και τον καρκίνο γειαίνει
προπάντος να το πιεί κανείς απ την πηγή που βγαίνει.

σκουπίζω

Το σκούπισμα του απόπατου μετά την χρήση είναι απαραίτητο μετά το χέσιμο. Επειδή ως φαίνεται δεν το γνωρίζουν οι περισσότεροι σε πολλούς απόπατους βλέπουμε επιγραφές του τύπου:

"παρακαλούμε μην πετάτε χαρτιά όντος της λεκάνης"

ΔΗΛ .ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΆΛΛΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΠΕΤΑΜΕ;

η ορθότερη θα ήταν :

ΠΕΤΑΤΕ ΣΤΗΝ ΛΕΚΑΝΗ Ο,ΤΙ ΕΧΕΤΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΦΑΕΙΉ ΠΙΕΙ

αφήστε την τουαλέτα όπως θα θέλατε να την βρείτε.

ΔΗΛ. ΑΝ **ΔΕΝ ΤΗΝ ΒΡΩ** ΌΠΩΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΣΩ ΕΓΩ; ΕΤΣΙ ΓΛΥΤΩΝΕΙ Ο ΦΟΡΕΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΘΟ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΑΣ.

καθαρίζω την Καλλιότητα

Στρατιωτική αγόρια του καθαρισμού των αφοδευτήριων. Στην στρατιωτική αργκό λέγεται πήγαινε **να σκοτώσεις το θηρίο ή να κάνεις τον Αη-Γιώργη**. Διότι ο αγγαρεμένος καθαριστής έφερε κοντάρι, ανάλογο με του ειρημένου Αγίου, με το οποίο έσπρωχνε τις ατυχήσασες κουράδες όντος της οπής. Τα στρατιωτικά αφοδευτήρια είναι τούρκικου τύπου δηλαδή στερούνται λεκάνης.

Υποκατάστατα

Πολλές φορές ο απόπατος δεν είναι διαθέσιμος τότε υπάρχουν διάφορες εναλλακτικές λύσεις.

Πάννες για ενηλικες

> λόγω ακράτειας

Πανες για μωρά

Επειδή δεν μπορούν να λένε ποτέ θέλουν τα κακά τους.

Τα λεγόμενα παμπερς από την ομώνυμη κατασκευαστική εταιρεία για πέννες.

Τα κουτιά από τα παμπερς χρησιμοποιούνται για δωροδοκίες.

Υποσεντονα

λόγω ακράτειας σε κλινη νοσοκομειου.

Χημικες τουαλέττες

Σε καμπικνγκ

Καθοίκια

καθοίκι το [καθίικι]:

1. (λαϊκότρ.) δοχείο για ούρηση και αφόδευση· αγγειό.

2. (μτφ.) υβριστικός χαρακτηρισμός ατόμου αισχρού, πολύ χαμηλού ηθικού επιπέδου: ""*Βρε το καθοικι τι μου 'κανε!*"" ή ""*Πες σ' αυτό το καθοικι ότι, αν τον ξαναδώ μπροστά μου, κι εγώ δεν ξέρω τι θα γίνει*"". **καθοικιάκι** το ΥΠΟΚΟΡ (οικ.) μικρό δοχείο για παιδιά· γιογιό².

[μσν. καθοίικι < φρ. κατ' οίκ(ον) `στο σπίτι' -ι ([t > θ] ίσως κατά το καθημερινός)]

[ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ](#)

Οι μεγάλοι δεν τα χρησιμοποιούν πια γιατί οι τουαλέτες είναι πλέον μέσα στο σπίτι.

Ετυμολογία

του Λεξικού της κοινής νεοελληνικής: από το κατά+οικία

καθοίκι το : 1. (λαϊκότρ.) δοχείο για ούρηση και αφόδευση· αγγείο.
2. (μτφ.) υβριστικός χαρακτηρισμός ατόμου αισχρού, πολύ χαμηλού ηθικού επιπέδου: Βρε το καθοίκι τι μου 'κανε! Πες σ' αυτό το καθοίκι ότι, αν τον ξαναδώ μπροστά μου, κι εγώ δεν ξέρω τι θα γίνει.
καθοικάκι το ΥΠΟΚΟΡ (οικ.) μικρό δοχείο για παιδιά· γιογιό .

[μσν. καθοίκι < φρ. κατ' οίκ(ον) `στο σπίτι' -ι ([t > θ] ίσως κατά το καθημερινός)]

Παρατήρηση : Ο οικος ψιλoutai και γι αυτό λεμε κατοικος και όχι καθοικος. Γιατι λοιπον να λέμε καθοικι;

Στα μωρα που "τα λένε" δινουν ένα καθοικάκι γιατί η λεκάνη είναι πολύ φαρδια. Μια καινοτομία είναι η ειδικη κουλουρα που τεχνητά στενευει την τρυπα της λεκανης και ένα σκαμνάκι ώστε το παιδακι να μπορεί να ανεβει την λεκάνη.

Ετυμολογία Στουγιαννίδη 1 : πιθανον από το αρχαίο ρήμα **καθικνέομαι**, μέλ. -ίξομαι, αόρ. β' -ϊκόμην· αποθ., **φθάνω σε, κατέρχομαι**· μεταφ., φθάνω, **εγγίζω**, με καθίκετο πένθος, σε Ομήρ. Οδ.· καθίκεο θυμόν, θυμός ενέσκηψε στην καρδιά μου, σε Ομήρ. Ιλ.· κάρα μου καθίκετο, με χτύπησε στο κεφάλι, σε Σοφοκλή.

Ετυμολογία Στουγιαννίδη 2 : από το **κάθημαι**, Ιων. κατ· β' ενικ. κάθησαι ή κάθη, σε Ιων. γ' πληθ. κατέαται· προστ. κάθησο ή καθοῦ, γ' ενικ. καθήσθω· ευκτ. καθοίμην, απαρ. καθήσθαι, μτχ. καθήμενος, παρατ. έκαθήμην, Ιων. γ' πληθ. έκατέατο· αλλά επίσης χωρίς συλλαβική αύξηση, καθήστο ή καθήτο· Ιων. κατήστο, Επικ. γ' πληθ. καθείατο, Ιων. κατέατο· 1. κάθομαι, σε Όμηρ. κ.λπ. 2. συνεδριάζω στο δικαστήριο, σε Αριστοφ· οί καθήμενοι, οι δικαστές, το δικαστήριο, σε Θουκ. κ.λπ. 3. **κάθομαι ακίνητος**, κάθομαι ήσυχος, Λατ. desiderare, σε Όμηρ., Ηρόδ· με αρνητική σημασία, κάθομαι ή μένω άπραγος, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. 4. λέγεται για στράτευμα που πολιορκείται, κάθομαι ή παραμένω μπροστά από μία θέση, σε Ευρ., Θουκ. 5. διάγω καθιστική ζωή, σε Ηρόδ., Αισχύλ. κ.λπ. 6. λέγεται για ανθρώπους, εγκαθίσταμαι, σε Ηρόδοτο

Πραγματι το **καθηκι** ήταν το δοχείο που **κάθεσαι** για να χεσεις , σε αντιθεση με το χεσιμο αλλά τουρκα δηλαδη με λυγισμενα τα ποδια , την σταση «βαθυ καθισμα» (οκλαδον για τους αρχαιους).

Έτσι καθικνέομαι > το καθικνύμενον> καθικιον>καθίκι.

Ετυμολογία Στουγιαννίδη 3 : Από το **καθήκω**, Ιων. κατήκω, μέλ. -ήξω, Ι. 1. κατέρχομαι ή κατεβαίνω, ιδίως σε μάχη, σε Αισχύλ. 2. κατέρχομαι μέχρι, έρχομαι ή φθάνω σε, σε Ηρόδ. 3. επέρχομαι σε κάποιον, καθήκεν ές ήμᾶς ό λόγος, η σειρά του λόγου, έφτασε ο καιρός να μιλήσουμε, σε Ξεν· όταν έκ τῶν νόμων καθήκη, όταν φτάσει (ο καιρός) ο καθορισμένος από το νόμο, σε Δημ. ΙΙ. 1. είμαι αρμόδιος, ταιριαστός, κατάλληλος, τοῦ καθήκοντος χρόνου, σε Σοφ· αί καθ. ήμέραι, κατάλληλες, ενδεδειγμένες, πρόσφορες ημέρες, σε Δημ. 2. απρόσ., καθήκειν μοι, αυτό ανήκει σε εμένα, ταιριάζει σε εμένα, με απαρ., οἷς καθήκει άθροίζεσθαι, των οποίων το καθήκον είναι να συναθροίζονται, σε Ξεν· σε μτχ., τὸ καθήκον, τὰ καθήκοντα, Ιων. τὰ κατήκοντα, αυτό που αρμόζει, είναι ταιριαστό ή κατάλληλο, χρέος ή υποχρέωση κάποιου, σε Ηρόδ., Ξεν· επίσης, η παρούσα κατάσταση των πραγμάτων, η τωρινή περίσταση, σε Ηρόδ.

Πολλά ονοματα δοχειων παιρνουν το ονομα τους από την χρηση (πχ. βραστηρ, καλδαρα, κρατηρ, οινοχοη κλπ).

Αναλογα με την ετυμολογια της λεξης υπαρχουν και 3 ορθογραφιες: καθοικι , καθηκι, καθικι.

Συνώνυμα

τσουκάλι, ουροδοχείο, αγγειό, κοπροδοχείον, δοχείον νυκτός, λάσανα, γκιογκιό ΑΡΧ. ΣΚΩΡΑΜΙΣ, ουράνη

Close stool

Αγγλικός ευφημισμός για το καθοικι αλλως night-stool, chamber pot

Pasted from <<http://www.tlg.uci.edu/ljs/#eid=63983&context=ljs&action=from-search>>

Λάσανον

Απο το 9706 λ.

LASANUM (λάσανον). C'est proprement un mot grec, (que les Latins rendent par *sella familiarica* : il designe ce que nous appelons line **table de nuit** (Hor. Sat. 1,6,109; Petr. Sat. 41 et 47). Comme le mot grec designait dans l'origine un de ces trepieds destinés a supporter des vases de cuisine, il esl facile de se représenter d'une maniere exacte un lasanum grec et romain.

Το LSI Liddel-Scott-Jones Greek - English Lexicon μας λέει ότι το λασανον δεν αναφέρεται ποτέ στον ενικό αλλά στον πληθυντικό "τα λάσανα" : πυροστιά ή τριποδο για κατσαρόλα

Pasted from

<<https://translate.google.gr/?hl=en&tab=wT#en/el/trivet%20or%20stand%20for%20a%20pot>>

Οικέτης

διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταυθοῖ γὰρ <οῦν>
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῆ βουλῆ ποτ' ἦν.

Ο Πλουταρχος στο Regum et imperatorum apophthegmata αναφέρει τον λασανοφόρον [ενν. δουλον] τον πρωτοκαθοικάριον δηλαδή. Λασανίτην [διφρον] ονομαζαν το σκαμνακι οπου τοποθετουσαν τα λασανα.

Ο Ιπποκράτης συνιστᾷ στην επίτοκο: προσκαθῆσθαι ωσπερ επι λασάνου

...

(8.) Τὸ δὲ χόριον ἦν μὴ ῥηϊδίως ἐκπίπτει, μάλιστα μὲν ἔαν πρὸ ἔμβρυον προσκρέμασθαι, καὶ τὴν λεχῶν προσκαθῆσθαι ὡσπερ ἰλασάνου· ἔστω δὲ κατεσκευασμένον ὑψηλόν τι, ἵνα τὸ ἔμβρυον ἐκκρεμάμενον συνεπισπᾶται τῷ βάρει ἕξω· ἡσυγῆ δὲ τοῦτο ποιεῖ μὴ πρὸς βίην, ὅπως μὴ ἀποσπασθῆν τι παρὰ φύσιν φλεγμονὴν

sella familiarica

Λατινικός ευφημισμός για το καθοίκι. Οικογενειακό κάθισμα ! Επειδή το χρησιμοποιούν εναλλάξ όλα τα μέλη της οικογένειας,

[A new Latin-English dictionary](#)

Table de nuit

Σκωραμίσ

Σε νοσοκομεία ή σπίτια (για κατάκοιτους ασθενείς)

Ετυμ: από το αρχαίο σκωρ (σκατό) + αμίς (δοχείο)

Πάπια

Σε νοσοκομεία ή σπίτια (για κατάκοιτους ασθενείς)

Καποτε την σκωραμίδα την λενε και παπια

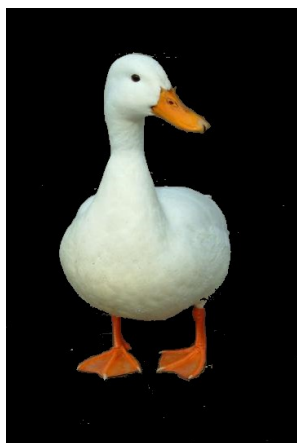
Παπια ή παπακι λεγεται ο συλλεκτης της πληρους ποσοτητος των ουρων του κατάκοιτου ασθενούς (αντιθετα με τον ουροσυλλεκτη οπου αρκει μικρη ποσοτης, ως δειγμα).

Ετυμ. λόγω του σχήματος που ομοιάζει μα το ομώνυμο νηκτικό πουλί.

(διάφορο του ουροσυλλεκτης)

Το "κανω την παπια" δεν σημαίνει ουρω, κατουράω αλλά : αδιαφορω, υπεκφεύγω, κάνω την παλαβή.

βλέπε [Υπογλώσσιο 14](#)

ΠΑΠΙΑ

[ΠΑΠΑΚΙ ΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΤΑΜΙΑ](#)

ΠΑΠΑΚΙ UNISEX

Παροιμίες

Χέσε ψηλά κι αγνάντευε.

Το χέσε ψηλά είναι τεχνικώς αδύνατον (πβ. φτυνεις επανω, φτυνεις τα μούτρα σου) μαλλον είναι χεσε ψιλά (λίγο) και κοίτα μηπως ερχεται κανενα κυμα και βρεθεις στην θαλασσα. Από το χέσιμο στην κουπαστή της βαρκας.

Λεγεται με την σημασία **χέστα, σκατά τα πραγματα.**

χέσε κώλε κι άσε κι όλε

Πβλ. την άλωση της Τριπολιτσάς

« **Κάμε ινσάφι 'σ την Τουρκιάν, κόψε, πλην άφσε κι' όλας.**»--

9507.60 [69] Chants populaires de la Grèce moderne

Άπολογάτ' ό Κεχαγιάς προς τον Κολοκοτρόνη

—«**Κάμε νισάφι 'σ την Τουρκιάν, κόψε, μόν' άφσε κι' όλας.**»

—«**Τί τζαμπουνάς βρωμότουρκε; τί λές παλιμουρτάτη;**

9911.45

σημ

ινσάφι Από το τουρ. Insaf ινσάφ =ελεος. ΝΕ νισάφι!

Πβλ. το τραγουδάκι του Καραγκιόζη

Αμάν κουζούμ

αμάν γιαβρούμ

Κάνε χανούμ νισάφι

Ούτε καλέμι ουλεμά

Τον πόνο μου δε γράφει!

κώλος που έμαθε να κλάνει, εύκολα δεν ξεμαθαίνει.

Βιβλιογραφία

216

Τίτλος: ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΠΙΑΤΣΑΣ - ΑΡΓΚΟ

Συγγραφέας: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Εκδότης: ΚΑΚΤΟΣ

Έτος:1999

241

Τίτλος: 1864 ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΙΚΑ

Συγγραφέας :Ι. Αναγνωστοπούλου & Λ. Μπουσούνη-Γκέσουρα

Εκδότης:ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Έτος:2010

171

Μπαμπινιώτη - Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας - Β' έκδοση 2005

156

Τίτλος: ΛΕΞΙΚΟ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΚΡΗΤΙΚΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΟΣ:

Συγγραφέας: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΞΑΝΘΙΝΑΚΗΣ

Εκδότης: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Έτος: 2001

1077

Τίτλος: ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυχιές και βωμολοχίες.

Συγγραφέας: ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Εκδότης:ΒΕΡΕΤΤΑΣ

Έτος:2007

2050

Τίτλος: ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ
Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΣ
Εκδότης:ΤΟ ΒΗΜΑ
Έτος:2013

2086

Τίτλος: ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
Εκδότης:ΖΗΤΡΟΣ
Έτος:1836

2140

Συγγραφέας: ANDREW THOMPSON
Τίτλος: ΓΙΑΤΙ;
Εκδότης:INTROBOOKS
Έτος:2005

2369

Συγγραφέας:James Buckley JR.
Τίτλος: ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΤΗΣ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ
Εκδότης:ΔΙΑΥΛΟΣ
Έτος:2007

9584

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Τίτλος: ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΟΜ Α - ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
Εκδότης:ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

9911

Συγγραφέας: ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΖΑΜΠΕΛΙΟΣ
Τίτλος: ΑΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Εκδότης:ΕΡΜΗΣ, ΚΕΡΚΥΡΑ
Έτος:1862

Τελευταία ενημέρωση: Παρασκευή, 31 Μαρτίου 2017